

4

Montreālas Latviešu

Biedrības

ZINOTĀJS

ISSN 0227 - 2423

2001. GADA JANVĀRIS

MONTREALA, KVEBEKĀ

52. GADA GĀJUMS

NR. 1. (622.)

AH

JAUNAJĀ GADSIMTĀ IEEJOT

2000. gada pēdējās nedēļās un dienās prese un sabiedrība nodarbojās ar dažādu slavenību un notikumu izvirzīšanu pirmajās pakāpēs: izcilākais cilvēks, visnozīmīgākais notikums valstī, sportā utt. Aizvadītajā gadā vēl tika izveidota jauna kategorija: visa tā paša izvērtēšana aizvadītajā gadsimtā. Mēs, ārzemēs, ar šo ideju mazliet nodarbojamies - piešķīram PBLA gadskārtējo balvu, dažādas PBLA KF goda balvas, izvēlamies redzamākos cilvēkus dažādajās kultūras nozarēs. Tomēr mums nav redzamākais cilvēks, svarīgākais notikums nedz gadā, nedz gadsimtā. Mēs varētu pieņemt, ka tauta noteikti par nozīmīgāko notikumu aizvadītā gadsimtā uzskatītu valsts nodibināšanu 1918. g. 18. novembrī. Tam sekotu neatkarības atjaunošana 1991. g. 21. augustā. Ar izcilākās personības izraudzīšanu jau būtu daudz grūtāk, jo šie kandidētu vairākas personas - Rainis, Kārlis Ulmanis, Aspazija un citi. Aizvadītajā gadā, šķiet, izvēle personības jautājumā būtu skaidra un viegla - Valsts prezidente Vaira Viķe-Freiberga; mūzikā - komponists Pēteris Vasks; sportā - 3 medaļas Olimpiskās spēlēs Sidnejā; sabiedriskais notikums - Lestenes Brāļu kapu atklāšana vai Jaunatnes dziesmu svētki, kas bija pulcinājuši tik daudz jaunatnes. Ārzemēs jau situācija daudz grūtāka. Ko varētu izraudzīt par redzamāko personību, teiksim, pēdējo 50 gadu laikā? - Atkal V. Viķi-Freibergu, Uldi Gravu, Viktoru Upeslāci, Bruni Rubesu, Artūru Ozoliņu, Veltu Tomu, Tālvāldi Ķeniņu? Vai varbūt atkal Raini? Aizvadītajā gadā - archibīskapu Elmāru Rozīti, Andreju Ozoliņu, Imantu Ramiņu, XI Kanadas latviešu dziesmu svētkus, LNAK 18. padomes vēlēšanas? - Vai tas vispār būtu vajadzīgs un vēlams? Un varbūt tomēr tas liktu padomāt. Mūsu izvēle: gadsimta personība - Jānis Pliekšāns-Rainis; gadsimta notikums - Latvijas valsts neatkarības pasludināšana 1918. gada 18. novembrī; 2000. gada personība, gan Latvijā, gan pasaulē - Latvijas Valsts prezidente Dr. Vaira Viķe-Freiberga; nozīmīgākais notikums - Jaunatnes dziesmu svētki Rīgā. Jums, lasītāji, noteikti, būs savas izvēles un savi ieskatī, ar kuriem varat arvien vēl iepazīstināt pārējo lasītāju saimi, ja vēlaties, atrakstot redakcijai.

Jaungadā mēs kādreiz lejam izkausētu svinu un zilējām nākotnes notikumus. Šejienes sabiedrībā iecienītas ir Jaungada rezolūcijas, kādas cilvēki pieņem savas turpmākās dzīves veidošanai. Vairums tās patur pie sevis, bet netrūkst to, kas ar tām iepazīstina plašāku publiku. Katra personīgās vēlmes šajā laukā bieži vien izrādās grūti izpildāmas. Piemēram, atteikšanās no smēķēšanas, nopietna personīgā budžeta sastādīšana un pildīšana. Ar sabiedriskajām vēlmēm nav vieglāk, jo esam ieraduši vairāk nodarboties ar kritiku, kā ar labu darbu veikšanu. Varbūt vietā būtu apņemšanās palīdzēt latviešu tautai un Latvijai, neprasot, lai viss notiek tikai tā, kā mēs to esam iedomājušies, bet gan pieliekot savu roku valsts celšanā un valodas un kultūras vērtību veidošanā un sargāšanā. Un mūsu pašu mītnes zemē darīt visu iespējamo, lai mēs varētu pastāvēt kā aktīva sabiedrība.

Tikmēr pasaulē redzam tik daudz posta, tik daudz nelaimju, tik daudz neiecietības, kuŗas novērst nespēj pat visaugstākās konferences, visnopietnākās apņemšanās, jo vienmēr atrodas vienības, kas ar terroru tās mēģina iznīcināt, kā tas šobrīd notiek Tuvajos Austrumos. Neskatoties uz to, ka atzīstam, ka cilvēcībai būtu jāvalda cilvēku vidū, ka ticības spēkam būtu jāpārvar visas cilvēciskās vājības, šis sadursmes nespējam novērst - tās iedegas arvien no jauna. Vai tiešām cilvēcei būs atkal jāizcīna jauns pasaules karš? - tā jautā daudzi. Un daudziem tā ir vienībā savtīgā

atbilde, jo tos vada naids. Arī mēs savā saimē to nereti pamānām un bieži pat nezinām, no kuŗas puses tas nāk. Iznīdēt naida saknes ir viens no grūtākajiem uzdevumiem, kāds cilvēkam jāveic, ja tas vēlas sasniegt saskanīgu dzīvi. Un lai cik savādi tas arī neizklausītos, naidu ļoti bieži veicinā neiecietīgs politizēts nacionālisms. Šāds ideālisms pasaulei bieži vien ir atnesis vairāk posta kā labuma. Kas varētu to atvietot, lai tas tā nebūtu, būtu viens no jautājumiem, kas jārisina jaunajā gadsimtā.

Elektroniskā pasaule pieaugs savā stiprumā. Varam gandrīz jau tagad paredzēt, ka tā savā veidā būs nākamā imperija. Tās revolūcijas pēdas ir redzamas visur. Un ja sakām, ka nauda valda pasauli, tad uzzinām, ka Kanadā 90% naudas darījumu šobrīd jau notiek elektroniski. Elektroniskie tikli zina par katru individu vairāk, kā viņš pats. Tos var izmantot dažādos virzienos, pat nomelnošanai, iznīcināšanai. Un no otras puses - bez tiem modernais cilvēks nevar vairs iztikt, jo tie ir kļuvuši par sadzīves neatņemamu daļu. Drīz vairs pat nauda nebūs tehniski vajadzīga. Un bērni spēj ar elektroniku rīkoties veiklāk kā pieaugušie, tiek programmēti, t. s., jaunajai pasaulei, kas ir jau klāt. Un ja skatāmies pasaules notikumus, mēs vairs nezinām, kur notiek daudzu to plānošana, kas ir tie spēki, kas vada dažādās kustības. Gribam drošību, bet tā no mums attālinājas milzu soļiem, jo katram no mums var izsekot, ja ir vēlme, vajadzība un nauda, no satelīta pasaules telpā. Ka tas ir iespējams, pirms gadiem 35 kādā mazā pārtikas zinātnieku sanāksmē, kas notika Vinipegā, teica pazīstamais vācu izcelsmes zinātnieks Verners fon Brauns.

Nemītiģi mainās un mainīsies situācijas, kuŗām visām nevaram izsekot, gan valstiskajā, gan sabiedriskajā, gan personīgajā dzīvē. Šis maiņas nāk strauji un nenovēršami, atstāj savu ietekmi un jūtamas acumirkli. Dažkārt tās nojaušam, citkārt tās atskārstām pēc tam, kad tās jau sen ir notikušas. Tām īpaši sagatavoties nav viegli un dažkārt ir pat neiespējams. Kādas būs globalizācijas sekas? Latvijai, latviešiem? Nezinādami atbildi, sakām - to rādīs nākotne. Kā tas ir noticis aizvadītajā gadsimtā, to tagad varam plaši uzzināt tik dažādajās datu bankās, kas ir pieejamas plašāk kā jeb kad agrāk. Tajā pašā laikā pieaug slepenība, kas dažādos veidos nepielaiž ieskatīšanos, neskatoties uz to, ka cīnāmies par to, ka informācijai ir jābūt pieejamai visplašākajiem cilvēku slāņiem. Un tas noved pie itin interesanta jauna paaudžu sadalījuma. Ja līdz šim tās dalījām plašos jomos - 25 gados, vadoties no cilvēku fiziskās dzīves, tad tagad nāk ierosinājums, vadoties no garīgās attīstības iespējām, paaudžu sadalījumu samazināt uz 10 gadiem!

ASV beidzot tikusi pie sava 43. prezidenta, pateicoties Florīdas pavalstij un neskatoties uz to, ka nācījas apjomā līdzšinējais viceprezidents bija saņēmis pusmiljona balsu vairākumu. Florīdas 25 elektorāti deva Dz. W. Bušam 271, bet A. Goram 266 balsis (Kolumbijas distrikta pārstāvis, izsakot protestu pret to, ka kongresā Vašingtonai nav balss tiesību, nebalsoja ne par vienu). Sava pretkandidāta uzvaru senatā paziņoja A. Gors. Pret paziņojumu bija vairāki demokrati un demonstrantu pulks. Šī bija pirmā reize kopš 1888. gada, kad par prezidentu kļuva kandidāts, kas saņēmis pusmiljonu mazāk balsu. Jaunajam prezidentam nebūs vieglas dienas, pareģo politiskie analīti, jo senatā demokrātiem un republikāņiem ir vienāds - 50 katriem - senatoru skaits, bet vietnieku namā demokrātiem ir neliels pārsvars. Panākta savstarpēja vienošanās, kā novērst nevajadzīgas sadursmes vispārējo valsts interešu labad. Jādāmā, ka notiks prezidenta vēlēšanu reformu mēģināju-

Viņš bija iecienīts lektors 2x2 un 3x3 nometnēs. Kā Fulbraita zinātnieks V. Nollendorfs strādāja Latvijas Universitātē 1990. gadā un atkārtoti saņēma citu internacionālu organizāciju atbalstu, lai pētītu gan trimdā, gan dzimtenē radīto latviešu lieteratūru.

Viņš ir aktīvi piedalījies Baltijas Studiju Veicināšanas Apvienības (AABS) darbā kopš tās dibināšanas un bijis tās prezidents 1976.-1978. g. Angļu valodā publicēti daudzi zinātniski pētījumi un pārskata raksti. Toties viņa paša literārie darbi - dzejoļi un lugas daudzo darbu un pienākumu dēļ palikuši manuskriptā vai neliela metiena izdevumos.

Kopš 1996. g. V. Nollendorfs dzīvo un strādā Latvijā, veidojot un vadot AABS Baltijas valstu biroju un darbojoties Latvijas Okupācijas Mūzejā, sākumā kā konsultants, tad kā mūzeja padomes priekšsēdis. 1998. gadā viņa redakcijā izdota ļoti nozīmīga grāmata par Okupācijas Mūzeju latviešu un vācu valodās.

Turpināts arī darbs latviešu trimdas literatūras apzināšanā. Piemināms pārskats Kritikas gada grāmatas 18. sējumā (1991. g.) un piedalīšanās topošajā jaunajā Latvijas Zinātņu Akadēmijas Latviešu Literatūras Vēstures izdevumā.

Visas šīs aktivitātes liecina par konsekventu, mērķtiecīgu darbu latviešu kultūras laukā, vadot to kopsakarā ar Rietumeiropas literatūru un kultūru. Trimdā un arī Latvijā nav daudz tādu darbinieku, kuriem ir tik veiksmīgi izdevies strādāt gan nacionālajā, gan internacionālajā limenī.

Kandidātu vārdus un motivāciju balvas piešķirumam 2002. g. janvārī lūdzu sūtīt Jaunās Gaitas redakcijai: 23 Markland Dr., Etobicoke, ON M9C 1M8, Canada. Paredzams, ka nākošais piešķirums būs tāds, kā šogad - ap ASV \$ 2,000.-. □

Pāvils Vasariņš

JURNĀLI UN GRĀMATAS

JAUNĀ GAITA NR. 223

Jaunās Gaitas decembra numurs no katras lappuses izstāro labu mākslu un brīvu domu.

Vizuālo mākslu pārstāv Ilmārs Blumbergs ar gleznu no izstādes "Logi" Latvijas Valsts Mākslas muzejā š. g. septembrī. Spriežot no Nikolaja Bulmaņa apraksta, iespējama reprodukcija varētu būt no sērijas "Brūngani dzeltenā kolorītā ieturēti Vidzemes jūrmalu atainojoši burbuļojoši plūstoši paneļi ar it kā uz cilvēka figūrām norādošiem ievilkumiem, kas veido milas stāstu ar 1971. gadā satikto un stipri iemīlēto Marīnu".

Pilnu lappusi aizņem fotogrāfijas vecmeistara Roberta Johansona portrets "Gleznotājs Voldemārs Irbe", no trīsdesmitajiem gadiem Rīgā. Klāt ir arī Helēnas Hofmanes paskaidrojošā eseja "Par Johansonu un Irbīti".

Austrālijas latvieša Olgerta Roziša (1912-1984) divi īstāsti "Viesulis" un "Izdzēsti burti" ir par trimdas temu.

Dzejas nodaļā ir Jāņa Elsberga tulkoti lietuviešu Richarda Šileikas un Daivas Cepauskaites dzejoļi. Laimas Kalniņas tulkotais "Sapnis sapnī izsapņot" un Ilmāra Granta tulkotais "Krauklis" ir no amerikāņu dzejnieka E. A. Po: *Tomēr katram jāpiekrīt,*

Ka šāda laime reti krīt, -

Milzu Kraukli iepazīt

Vārdā tik dīvainā:

"Nemūžam."

Jaunās Gaitas redaktors Rolfs Ekmanis intervijā ar Jāni Elsbergu apspriež rakstniecību, tulkošanu un vispārējās tautas problēmas, to skaitā nesaskaņas starp Latvijas un kļūdas. Katra ministra apraksta galvā ir ministra foto. Grāmatā ir arī citi tā laika foto uzņēmumi. Grāmatas beigās - pielikumā Pirmās Republikas laika Satvers-

Nodaļā "Atmiņas" Pāvils Johansons dod intīmu ieskatu savu vecāku, Veronikas Strēlertes un Andreja Johansona ģimenes dzīvē.

Indra Gubiņa apraksta Gunāra Janovska (1916-2000) dzīvi un darbu. Savā mūžā viņš sarakstījis 38 noveles, romānus un stāstu sakopojumus. Par Irmu Grebzdī (1912-2000) raksta Ingrida Viksna: savā mūžā viņa sarakstījusi 27 romānus un stāstu grāmatas. Kā Janovskim, tā Grebzdī piemītusi spēja dažos vārdos izteikt ļoti daudz.

Andras Konstes raksts "Pār visiem cilvēkiem es sāku mīlēt lietas" ir par nesen iekārtoto Aleksandra Čaka mūzeju Rīgā.

"Subjektīvas pārdomas par identitāti un solidaritāti" piedāvā Franks Gordons: "Mani mazdēli dzimuši Telavivā un Jeruzalemē, un tas mani iepriecina, jo tas ir dabiski - tāpat, kā 'būt latvietim Latvijā'".

Par senlatviešu svētvietām savā topošajā dokumentālā filmā raksta kino režisore Daila Rotbaha un senatnes pētnieks Ivars Viks.

Latvijas Universitātes prof. Viktors Ivbulis sniedz filozofiskas pārdomas un iepazīstina ar Ohaijo pavalsts universitātes prof. Kārļa Račevska trīs grāmatām, "kas nodarbina mūsdienu humanitāro zinātņu gaišākās galvas". Literatūrkritiķis Juris Silenieks iepazīstina ar literatūrkritiķa Gunta Bereļa domām grāmatā "Minotaura medības".

Austrālijā dzīvojošā rakstniece un māksliniece Lidija Dombrovska savā rakstā "Māksla multimedijā" bridina par interneta nevēlamo iespaidu: "Jaunās tehnoloģijas ietvaros nāksies arvien grūtāk pasargāt un saglabāt mūsu kultūralo savdabību, mūsu latvisko dzīves ziņu..." Šo rindīņu rakstītājs, savukārt, pats savā domrakstā "Mīlošā žēlastībā, datoru uzraudzībā" mudina - "Nebaidīsimies ieiet kibertelpā! Pirksim datorus. Satiksimies tur, kopsim valodu tur, dzīvosim līdzī tautas brāļiem un māsām un mācīsimies iederēties plašajā pasaulē tur."

Mūzikas nodaļā Gunārs Zvejnieks pastāsta, "kā Prāta vētra kļuva par *Brainstorm* un iznesa Latvijas vārdu Eiropā". Mārite Dombrovska apraksta IV Starptautisko latviešu jauno mūziķu nometni Ogrē, 2000. g. jūlijā.

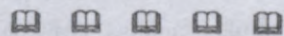
Grāmatu recenzijas ir par Ainas Zemdegas "Bagatelles" (Gundars Pļavkalns), "Dagnija: rakstnieces Dagnijas Zigmontes jaunības sapņi un mīlestības dienas grāmata" (Nora Kūla), Edmunda Valdemāra "Bunkše" (Aleksis Dreimanis). Juris Silenieks dod ieskatu Jaunās literatūras žurnālā "Luna" Nr. 3.

"Kiberkambari" ir diskusija par rakstiskiem elektroniskiem sakariem ar mobilā telefona starpniecību. Piedalās interneta "Sveiks" kopas dalībnieki Mārtiņš Barkovskis, Gints Kiršteins, Ausma Ābele, Harijs Bušs, Kaspars Smilga, Alnis Freibergs, Nils Graustiņš.

Dažos vārdos sniegtas Ingridas Bulmanes, Birutas Sūrmanes un Rolfa Ekmaņa sakopotas ziņas par latviešu kultūras dzīvi visā pasaulē.

Jaunā Gaita ir ideāla dāvana katram domājošam latvietim un latvietei. □

Juris Žagariņš

LATVIJAS VALSTS UN TĀS VĪRI

Šāda grezna grāmata ir izdota 1998. gadā, Rīgā. Apakšvirsraksts šai grāmatai ir: Latvijas republikas valdības ministri savos darbos. Prof. Dr. hab. hist. Riharda Treija teksts. Galvenais redaktors - Oskars Gerts.

Grāmata apskata no 1918.-1940. gadam visu Latvijas valdību ministrijas un to ministrus, to biografijas, darbību, panākumus, kļūdas. Katra ministra apraksta galvā ir ministra foto. Grāmatā ir arī citi tā laika foto uzņēmumi. Grāmatas beigās - pielikumā Pirmās Republikas laika Satvers-

mes sapulces, kā arī Saeimas locekļu vārdi. Tāpat arī visu 19 ministru kabinetu vārdisks saraksts.

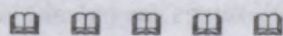
Visa grāmata ir monumentāls darbs.

Bet ir tāds teiciens: "Gudram gudra nelaime." Tā arī šim, savā ziņā, tik lieliskam izdevumam. Teksta autors, bez tīri vēsturiskām ziņām un datiem, ir atļāvies lietot subjektīvus komentārus un iespaidumus. "Jājamais zirzdiņš" ir Kārlis Ulmanis. Taisnību jau jāsaka, kaut vai savu taisnību, bet ja to atkārtoti un atkārtoti, tad tam jau ir lēsuma un prastuma piegarša. Cita starpā - runājot par Lauksaimniecības kameru Jelgavas pili: "Iekārtoja reprezentālu svētku zāli, novietojot tieši pretim galvenajām ieejas durvīm... nu, protams, dižu Ulmaņa portretu." Vai bez tā, "nu, protams, nevarēja iztikt?" "1936. g. aprīlī zemsaviešu politiķis (t. i., Ulmanis) uzurpēja arī Valsts prezidenta posteni, bet četrus gadus vēlāk mierīgi noskatījās uz Latvijas okupāciju, veselu mēnesi turpinot mierīgi parakstīt ieburcēju un Latvijas Kangaru diktētos dokumentus." Kā autors zina, cik "mierīgi" Ulmanis noskatījās un kāda bija viņa iespēja ko parakstīt, vai neparakstīt. Šādi un līdzīgi ko dieni nevajadzīgi iespaido un pazemina grāmatas lieliskumu.

Vēl lasītājam uzkrīt, ka tiek lietots dubultstandarts divu okupāciju apzīmēšanai. Vācu okupācijas laika Pašpārvaldes Alfredu Valdmani un Leģiona ģenerālinspektoru ģen. Bangerski autors nosauc par kolaboratoriem. Toties, Padomju okupācija tiek nosaukta par "sociālistisko revolūciju". Piem., "Bijušais Saeimas laika tieslietu ministrs Juris Pabērzs pēc "sociālistiskās revolūcijas" uzvaras Latvijā, 1940. g. kļūst par Padomju Latvijas tieslietu ministru."

Zemkopības ministrs 1922./3. g. Arvids Kalniņš 1939./40. gadā aktīvi darbojas Latvijas un Padomju Savienības tuvināšanās biedrībā, 1940. g. kļūst par tās priekšsēdētāju. Ansis Rudevics - tautas labklājības ministrs 1926.-28. g. 1940. g. strādāja "Cīņa" redakcijā. Uzrakstīja grāmatas, nopolgojot Latvijas brīvvalsti. Nevienam no šiem trim nav piekārt kolaboratoru titulis. Tātad - vācu okupācija ir okupācija, bet krievu - sociālā revolūcija. Un vācu okupācijas darbinieki - kolaboratori, bet Padomju Savienības - nu, viņi, protams, tikai strādāja. Cik bēdīga izvērtēšana! □

Lauces Jānis

DAUGAVAS VANAGI

VADĪBAS LOKA SĒDE

DV Centrālās valdes prezidija 2000. g. noslēguma sēde notika 2000. g. 7. decembrī Hamiltonā, Ontario, Kanādā.

To atklāja un vadīja DV priekšnieks V. Plūdons. Bez viņa sēdē vēl piedalījās prezidija locekļi V. Dāboliņš un A. Kalupnieks. Sveicienus un sekmīga darba vēlējumus sūtīja DV vanadžu priekšniece Rīta Kaugure, DV ģenerālsekretārs G. Tamsons, DV CV pārstāvniecības Latvijā vadītājs V. Kursietis un bij. DV ASV priekšnieks A. Spārniņš.

Sēdi atklājot, V. Plūdons teica: "Gribu teikt paldies par šini gadā kopēji paveikto. Liels paldies pienākas DV CV prezidija kolēģām par vienotu domu, kas veicināja sadarbību un sprasto mērķu realizēšanu. Ne mazāks paldies ir katram ievēlētām vai pieaicinātām DV Centrālās valdes nozares vadītājam, referentam un padomniekam, jo ikviens devums ir bijis tiešām liels. Paldies par stingro stāju, kā arī par organizācijas darbības un vienotības izpratni, atbalstu un darbības stiprināšanu." Tālāk viņš uzsvēra, ka organizācijā katrs biedrs un viņa devums kopējam darbam ir tas visstiprākais balsts. Izsakot paldies vārdus un cildinot paveikto darbu un atbalstu aizvadītajā gadā, norādīja, ka tikai, pateicoties katra vanaga un vana-

des pašreizējai darbam, DV organizācija 2000. g. decembrī atzīmēs 55 ļoti sekmīgus darbības gadus. Pateicību saņēma arī visi tautieši, kas ar saviem ziedojumiem jūtami sekmējuši organizācijas darbu; it visiem novēlēja Priecīgus Ziemsvētkus un Laimīgu Jaungadu. Atsevišķi sveica bijušo DV CV pārstāvniecības vadītāju Frici Kursieti par ievēribu, kādu viņš pelnīti guvis Latvijas Bruņoto spēku aprindās. Šo spēku komandieris plkv. Raimonds Graube 30. oktobrī viņam pasniedzis NBS komandiera Goda zīmi par atbalstu NBS izveidošanā.

Ar skumjām atzīmēja divi ievērojami organizācijas biedru piepulcēšanos aizsaulē pulkiem: 3. novembrī aizgājušo varoņu pulkiem pievienojies viens no DV dibinātājiem, bijušais DV Austrālijā valdes priekšsēdis un DV CV loceklis Jānis Liepiņš. 2. decembrī no mums šķīries DV CV padomnieks, kādreizējais DV CV Jaunatnes nozares vadītājs un Latviešu leģiona archīva referents Indulis Kažociņš. Pieminēja arī 5. novembrī ASV aizsaulē aizgājušo L. K. O. K. leitnantu Herbertu Saulīti. Aizgājējiem novēlēja vieglas smiltis, sapni par dzimteni pagalmi liekot.

Apskatot iepriekšējā sēdē pieņemto lēmumu izpildi, konstatēja, ka tie visumā ir īstenoti. Nosūtīti paveikumi publicēšanai DV 10. Globālo dienu Vadoni. Kārtoti priekšdarbi grāmatai "Kas ir Daugavas Vanagi", par kuņas sagatavošanu rūpēsies prof. A. Ezergailis. Šī grāmata iecerēta, lai atspēkotu padomju okupācijas varas izdotās un Ducmaņa rediģētās brošūras ar tādu pašu nosaukumu melus.

DV CV prezidijs arvienu arī aicina DV zemju valdes, nodaļas, apvienības un kopas no saviem līdzekļiem ziedot Lestenes Brāļu kapu izbūves nobeigšanai, jo uzskata to par DV organizācijas uzdevumu un morālo pienākumu.

Tiešā darba ietvaros DV priekšnieks teicis svētku runu DV Montrealas nodaļas 50 gadu darba atceres jubilejā, kad arī vairākiem tās biedriem pasniedza piešķirtos DV CV Atzinības rakstus. 18. novembra atceres aktā Toronto Latviešu centrā pasniedzis DV zelta nozīmi DV CV padomniekam un grāmatas "Okupācijas varu nodarīties postījumi Latvijā 1940-1990" ("Melnā grāmata") izdošanas darbu koordinātoram Jānim Mežakam. Grāmatas izdošanas komiteja nolēmusi iespiest otro izdevumu 1,000 eksemplāros. DV priekšnieks turpina uzturēt ciešu sadarbību ar DV Kanādā valdi. DV KV sēdē, kas notika 28. novembrī, ziņojis par liguma noslēgšanu ar apgādu Memento Zviedrijā par Franka Gordona grāmatas "Latvieši un židi spēlēs starp Vāciju un Krieviju" otra izdevuma iespiešanu. Paredzēts izdot 2,000 eks. angļu un 1,000 eks. latviešu valodā. Aicināja zemju valdes, nodaļas/apvienības un kopas finansiāli atbalstīt grāmatas izdošanu un izplatīšanu. Ļoti atsaucīgs bijis ALA Kultūras fonds, šai vajadzībai ziedojot \$ 4,000. DV Kičineras-Vaterlū nodeļa devusi \$ 300. Abām grāmatām vāku un titullapu izgatavojis māks. Ēriks Dzenis.

DV 10. globālo dienu rīcības komiteja, priekšsēža I. Baloža vadībā, ir paveikusi ļoti teicamu darbu ne tikai organizējot svētkus, bet arī izveidojot sakaru tīklu ar DV zemēm un tā iesaistot visas. Ar šo izkārtojumu šīs dienas, kuņas pirmo reizi lieto Latvijā, vārda pilnā nozīmē būs globālas.

CV prezidija sekretārs A. Kalupnieks, kas vada arī DV Kanādā saimes darbību, savā ziņojumā, pieskārs kopš iepriekšējās sēdes paveiktajam. 14. oktobrī, Toronto, apsveicis Kanadas Latviešu Katoļu apvienību tās 29. kongresā. 21. oktobrī Hamiltonas nodaļas 50 darbības gadu atcerē lasījis referātu par DV organizācijas nākotnes darbības iespējām Latvijā. To atkārtojis S. Catharines nodaļas 50 gadu jubilejā 29. oktobrī. 23. oktobrī vadījis DV KV sēdi, pēc kuņas notikusi "DV Kanādā 50 gadi" rīcības komitejas sēde, kuņā izteicis pateicību priekšsēdei Guntai Rey-

noldei un visiem locekļiem par sekmīgi paveikto darbu un izkārtotajiem sarīkojumiem. Nākamā DV KV sēde notikusi 28. novembrī. Piedalījies arī Toronto nodaļas 50 darbības gadu atcerē 28. oktobrī. Apsveicot izteicis pateicību par paveikto. Toronto latviešu pensionāru biedrības Lāčplēša dienas atzīmēšanas aktā 9. novembrī lasījis referātu "Lāčplēši 2000. gadā". 12. novembrī apsveicis Londonas DV nodaļu 50 gadu atcerē Londonā un piedalījies DV CV un DV KV apbalvojumu pasniegšanā nodaļas biedriem. Kristus Dārza 15 darbības gadu atceres sarīkojumā sveicinājis no DV KV un pasniedzis Dr. J. Lūsim piešķirto DV CV Atzinības rakstu. Piedalījies arī DV Kanadā vanadžu Ziemsvētku apciemojumā Kristus Dārzā.

Latvijas Republikas vēstnieks Kanadā, Viņa ekselence J. Lūsis un viņa dzīves biedre Mārīte 9. novembrī piedalījušies Piemiņas plāksnes iesvētīšanā Halifaksā. Piemiņas plāksne, kuņī lidzekļus deva DV Kanadā, ir veltīta latviešu bēgļiem, kas pēc II pasaules kara ieceļoja Kanadā un tika uzstādīta Pier 21.

Latvijas NBS žurnāla "Tēvijas Sargs" pārstāvis Kanadā turpmāk būs DV KV loc. J. Bilinskis, 403 Commissioners Rd., Apt. 612, London, ON, M3C 2C7, t./f. 519-474-1080.

CV prezidija kasieris V. Dāboliņš ziņoja par sēžu starplaikā paveikto: piedalījies 2 DV KV sēdēs (12. okt. un 28. nov.), Uzrakstījis un izsūtījis sēžu protokolus; piedalījies Hamiltonas, Toronto, St. Catharines un Londonas nodaļu 50 darbības gadu atceres sarīkojumos. Pārstāvējot DV CV un DV KV, 11. novembrī piedalījies un nolīcis ziedus pie Kritušo karavīru pieminekļa Lāčplēšu atceres sarīkojumā Saulainē. 18. novembrī piedalījies Latvijas valsts svētku sarīkojumos Toronto un Hamiltonā. Palīdzējis pie inventāra uzņemšanas DV grāmatnīcā Toronto, kā arī ņēmis līdzdalību DV Kanadā vanadžu Ziemsvētku apciemojumā Kristus Dārzā. Sagatavojis DV CV un DV CV pārstāvniecības Latvijā budžeta projektu 2002. gadam un izsūtījis to zemēm apstiprināšanai.

DV vanadžu priekšniece B. Kaugura par savu darbību ziņoja rakstiski. Izsūtīts DV vanadžu Apkārtraksts Nr. 3/2000. Humānās palīdzības darba ietvaros izkārtojusi palīdzības saiņu (750) sūtījumu "Help Latvia" ietvaros. Nosūtītas grāmatas lauku skolām, bibliotēkām un palīdzība bērniem, invalīdiem ielas bērniem u. c. Ņēmusi arī aktīvu dalību Klivlandes sabiedriskajā dzīvē. Teikusi svētku runu Latvijas valsts svētkos un DV Londonas nodaļas 50 g. atceres sarīkojumā. Rakstiski apsveikusi ASV Bostonas apvienību, Hamiltonas un St. Catharines nodaļas Kanadā 50 g. atceres svētkos. Nosūtījusi petīciju ar parakstiem, pieprasot atjaunot apsolīto ASV palīdzību Baltijas valstu militāro spēku izveidošanai. Uztur sakarus ar DV 10. Globālo dienu rīcības komitejas darbiniekiem, kā arī ar vanadžu vadību un vanadzēm.

DV ģenerālsēkretārs ziņoja par DV CV padomnieka un Latviešu archīva referenta Induļa Kažociņa aiziešanu aizsaulē. Viņš izvadīts no Straumēniem 11. decembrī. Atvadoties nolīcis ziedus no DV CV. Kārtēja darba ietvaros bijusi aktīva sarakste. Latvijas vēstnieks Normans Penke abus ar kundzi bija ielūdzis Latvijas vēstniecības pieņemšanā, lai tiktos ar Latvijas Valsts prezidenti Vairu Viķi-Freibergu. Bijusi izdevība, personīgi tīkoties, sarunā izteikt cerību, ka valdības ministri atzīs un aizstāvēs viedokli, ka latviešu leģionāri bija cīnītāji par Latvijas brīvību, nevis vācu kalpi. DV zemju valžu priekšsēžiem izsūtīta informācija par nobalsojumu pilnsapulcēs Darbības noteikumu maiņai CV locekļu izraudzīšanā. Uz DV CV pārstāvniecību Latvijā palīdzības darbam mosūtījis 13,000.-. Sagatavo izsūtīšanai DV CV Apkārtrakstu Nr. 4/398.

DV CV pārstāvniecības Latvijā vadītāja V. Kursieša ziņojums ietvēra aktivitātes Latvijā. Bez kārtējā darba pārstāvniecībā DV CV pārstāvēta gandrīz visos nozīmīgākos notikumos, kā Lāčplēšu dienā un Latvijas valsts svētkos. Sadarbībā ar citām organizācijām 22. oktobrī noturēts Guņāram Astram veltīts piemiņas brīdis Meža kapos. ASV valdības padomnieku grupa, kas piekomandēta darbam LR Aizsardzības ministrijā, izrādījusi interesi par Lesteni un Kurzemes kauju vietām. Viņi lūgti uzņemt sakarus ar NKB valdes priekšsēdi N. Romanovski, lai izkārtotu kauju vietu apmeklēšanu. Pārstāvējis DV CV Lestenes Brāļu kapu pieminekļa centra tēla iesvētīšanā 5. novembrī. 14. nov. iesvētīta piemiņas plāksne ģen., P. Radziņam. 16. nov. pasniedzis karogu Militārās pretizlūkošanas dienestam Aizsardzības ministrijas aktu zālē. Pēcpusdienā, apmeklējot Kuldīgas Viļa Plūdona ģimnaziju, dir. J. Jansonei nodevis V. Plūdona kopotos rakastus. Kurzemes Brāļu kapu fonda valdē, V. Plūdonam atlūdzoties, viņa vietā ievēlēts Latviešu partizānu apv. priekšsēdētājs O. Stefāns. Novembrī 236 bij. leģionāriem un nacionālās pretestības kustības dalībniekiem pabalstos izmaksāti Ls 4,860.-. Prezidijs apstiprināja DV CV budžeta projektu 2002. g.

Pēc 35 gadiem, kopš tiek rīkotas DV Globālās dienas, pēc skaita desmitās, notiks Valmierā, Latvijā, laikā no 2001. g. 3.-6. augustam. Pirms tām no 31. jūl.-2. aug. notiks DV CV sēde. Ar to ievadis šo dienu notikumus. Sarīkojumu plāns ietver DV CV sēdes noslēgumu, DV Jaunatnes sporta sacensības, DV Globālo dienu (Čikāga-Valmiera) un citu izstāžu atklāšanu 2. augustā. 3. augustā sāksies plānotie sarīkojumi: seminārs "Būt Latvijai, būt latviešu tautai!"; vanadžu salidojums, teātra izrāde un c. notikumi; 4. aug.: DV Globālo dienu vēstījums, teātra izrāde, preses konference, koncerts un draudzības vakars; 5. aug.: Pateicības dievkalpojums, Latvijas novadu daudzinajums - tautas tērpu parāde, tautas dejas un dziesmas un svētku balle; 6. aug.: izbraukumi, kopējs azāids, Globālo dienu dalībnieku atvaidīšanās - noslēgums. Izdos arī Globālo dienu Vadoni, kuņī atspoguļos DV organizācijas darbību un tajā pret samaksu publicēs apsveikumu sludinājumus un foto uzņēmumus no DV org. dzīves un darba.

Pārrunājot DV Mēnešraksta publicēšanas jautājumu, nolēma informēt DV zemes par pašreizējo darbību un nākotnes uzlabojumiem. Prezidijs izteica pateicību DV ASV Klivlandes apv. priekšniekam Viktoram Zemesarājam par \$ 500.- ziedojumu DV Mēnešraksta izdošanas darba veicināšanai.

Prezidijs noraida negatīvās publikācijas par Lestenes Brāļu kapu izveidošanu Vācijas presē, sakarā ar centra tēla iesvētīšanu, jo sevišķi aiz tā iemesla, ka II pasaules kara laikā Vācijas valdība bija atbildīga par latviešu jauniešu iesaukšanu (mobilizēšanu) Latviešu leģionā. Latviešu leģionāri gan cīnījās vācu bruņoto spēku uniformās, bet par Latvijas valsti un latviešu tautas interesēm, nevis par nacionālsociālisma idejām un mērķiem. Prezidijs aicina DV Vācijas valdi, sazinoties ar Latvijas vēstnieku Vācijā, izvest protesta akciju, norādot uz patiesajiem apstākļiem, kā tas izskaidrots Latvijas Saeimas 1998. g. 29. okt. pieņemtajā rezolūcijā. G. Bērziņš, LR Finanču ministrs ir atbildējis uz DV CV rezolūcijām. Nr. 14., attiecībā uz Aizsardzības budžetu raksta, ka tas tiekot plānots līdz 2003. g. ieskaitot, aprēķinot to procentuāli no iekšzemes kopprodukta. Nr. 10., par alkohola pārdošanu, konstatē, ka pārdošanas laikus regulē vietējās pašvaldības.

Sēdi noslēdzot, prezidijs aicina visas DV zemes un to biedrus, kā arī tautiešus plānot piedalīšanos DV 10. Globālo dienu notikumos 2000. g. augustā, Valmierā, Latvijā.

□

A. Kalupnieks

SMILTENĒ

3x3 atkal skan un skanēs pasaulē. Šoreiz Smiltēnē, varas vidū, no 1.-8. jūlijam. 3x3 gars dzīvo un dzīvos ar savu latviskumu, tradīcijām, mūžīgo izzināšanu, mācīšanos par sevi un saviem tuvākajiem, ģimeniskumu, galu galā - par Latviju. Jo Latvijas un latviskuma nekad nevar būt par daudz. Mēs, 3x3 ļaudis, varam šo latviskumu darīt spēcīgāku, Latviju skaistāku, demokratiskāku, taisnīgāku, draudzīgāku. Un Smiltene ar savu 3x3 būs vēl viens pakāpiens uz šo mērķi.

Smiltene ir pilsētiņa Vidzemes ziemeļos ar, apmēram, 3000 iedzīvotājiem. Tā atrodas Valkas rajonā, apm., 45 km no Igaunijas robežas un, apm., 110 km no Rīgas. Še dzīvo aktīvi un darbīgi cilvēki, kas mīl savu dzimto pusi un daudz dzirdējuši par 3x3 vērtībām. Smiltēniete Maija Freiberga par savu pilsētu raksta: Smiltene - Ziemeļvidzemes pērle, skaistākā no mazpilsētām. Kādreiz 7 krogu, tagad 7 skolu, 7 pakalnu un 7x7 tirgoņu pilsēta, kurā dzīve rit straujā, bet ne tik ļoti, lai nedotos pastaigās senos kalnainos parkos, gar upju un ezeru krastiem vērot gleznainās dabas ainavas - Abula senleju Vecajā parkā, brīnišķo slimnīcas dārzu, ģimnazijas bērzu birzi, Tepera priedes. Sajust senatnes elpu kādreiz lepnajā Smiltēnes muižā, kurā savu laiku piederējusi Džodžam fon Braunam, visas Vidzemes ģenerālgubernātoram, kaislīgam medniekam. Viņš spējis novērtēt apkārtnes bagātos mežus.

Jaunu, modernu laikmetu šīs puses ļaudim dāvājis firsts Pauls Līvens, 1893. gadā nopirkdams Smiltēnes muižu. Viņš ir arī patiesais Smiltēnes tēvs, daudz labu darbu paveicis Smiltēnes labā: dzelzceļš uz Valmieru, slimnīca kalnā, pirmā hidroelektrostacija Latvijas laukos, veco ļaužu nams, atbalsts skolām - tas viņa veikums. Ir tikai nojaušams, kāda nozīme pozitīvās, progresīvās attīstības tēlam šai pilsētai, ko radījuši tās dižgari - firsts Līvens un mācītājs Kārlis Kundziņš, kurš Smiltēnes draudzē kalpojis 50 gadus.

Smiltēni šodien gan valstī, gan pasaulē iznes enerģiskie un aizrautīgie ļaudis - mūžīgie savas pilsētas, savas Smiltēnes patrioti. Dzejniece K. Apškrūma teikusi šādus vārdus:

*Smiltene
smaržīgu cerīņu ēna
kastānus gaismas
piestārots logs
parku un ezeru
gravīrā senā
mūžīgi ziedošo
dvēseļu logs.*

3x3 notiks Smiltēnes Lauksaimniecības arodividusskolā, kur dažādas prasmes mācās studenti no visas Latvijas. Skola atrodas pilsētas malā, apm., 500 m no centra. Tur ir labas nodarbību telpas un darbnīcas. Dažas praktiskas ievirzes varētu notikt Smiltēnes mākslas skolā. 3x3 nometnes dalībnieki varēs izvietoties Smiltēnes arodividusskolas kopmītnēs, kas atrodas blakus. Istabīnās varēs dzīvot pa 3, 4 vai 5 cilvēki. Tualetes un mazgāšanās telpas ir stāvu galos. Varēs izmantot 6 dušas tajā pašā mājā un papildus sporta zālē. Būs iespēja dzīvot arī viesnīcā "Kalna līgzda", kas atrodas blakus skolai. Tur ir labi iekārtotas vienvietīgas, divvietīgas un trīsvietīgas istabas. Skolā ir laba ēdnīca, kur visi nometnieki varēs ēst vienā maiņā. Tas nu būtu par dzīvošanas apstākļiem Smiltēnes 3x3.

Taču katrā nometnē pats labākais vienmēr ir cilvēki - gan tie, kurus satiksim, dzirdēsim, ar kuriem mācīsimies, gan tie, kuri mūs gaidīs.

Nometnes vadmotīvs ir kalnā kāpējs. Kāpēc? Smiltēnes pilsētas ģērboni ir 3 pakalni. Mēs šajā nometnē būsim kalnā kāpēji un mēģināsim sasniegt savas virsotnītes - varbūt vienu, varbūt visas trīs. Pa šo ceļu kalnup ar mums ies brīnišķīgi cilvēki. Tā tradicionālo un ļoti iemīļoto ģimenes semināru vadīs Līga Ruperte un Māra Tupese (ASV) - vārdi, kas neprasa paskaidrojumu. Tāpat politikas ievirzē ar mums kopā būs Jānis Peniķis (ASV), bet no Latvijas TV un radio komitejas priekšsēdētājs Ojārs Rubenis. Vilkšim paralēles: Latvija 1991. gada rudenī un 2001. gadā. Dainis Īvāns (Latvija) vadīs ekoloģijas ievirzi - mūsu saistība ar dabu un cik lielā mērā cilvēks to ietekmē. Latvijas Institūta direktors Ojārs Kalniņš (Latvija) būs ar mums kopā, runājot par Latvijas tēlu pasaulē un pašu mājās. Latvijā populārās sabiedriskās organizācijas "Delna" vadītāja Inese Voika ar mums diskutēs par korupcijas problēmām un citām temām. Daira Cilne (ASV) būs ētikas un reliģijas ievirzes vadītāja, bet Solveiga Miezīte (Kanada) vadīs filozofiska rakstura ievirzi "Pats savas laimes kalējs: šķēršļi un atslēgas veselīgam dzīves līdzsvaram."

Maija Hinkle (ASV) un Māra Zirnite (Latvija) ievēdīs mūs mutvārdu vēstures izziņas takās. Gundega Peniķe (ASV) ar Smiltēnes māksliniekiem mācīs keramikas veidošanas noslēpumus. Ausma Kantāne (Latvija), kas ir ne tikai iemīļota latviešu aktrise, bet arī pedagoge, gribētu mācīt ķermeņa stājas noslēpumu (dvēsele, ķermenis, kustība). Literatūras ievirzē varēsim dzirdēt literatūras doktoru Inesi Račevsku (ASV) un Noru Ikstenu (Latvija). Zīģis Miezītis (Kanada) un Gunārs Strods (Latvija) mācīs tautas dejas. Ir cerība, ka ar mums būs Lilita Spure (ASV) - meistare, māksliniece un skolotāja, viss vienā personā - rotkalšanas ievirzē. Tradicionāli no Latvijas - mākslinieki, rotkaļi Vitauts un Inīta Straupes. Dzidra Šteinberga (Kanada) ar Smiltēnes saimniecēm mācīs ēdamu brīnumu radīšanu. Uldis Siliņš (Austrālija) ar citiem nometnes žurnālistiem šo aktīvo dzīvi atspoguļos nometnes avīzē. Būs arī vietējā nometnes televīzija - tās veidotājs būs Modris Teilāns (Latvija).

Kalnā uzkāpt var tikai izzinot! Būs vilku mācības ar "Vilkiem" (Latvija). "Suņu" mācības - Latvijas kinologu asociācijas prezidents Jānis Pavlovskis gan teorētiski, gan praktiski mācīs par mūsu četrkājainajiem draugiem (būs dienesta suņu paraugdemonstrējumi). Pašaizsardzības prasmi jauniešiem mācīs Latvijas tradicionālā karates federācijas prezidents Didzis Nestro. "Zirgu" mācībā varēsim apgūt jāšanas prasmi un uzzināt vairāk arī par šiem draugiem. Teātri būs īpaša gaisotne ar Rutu Madarāju (Latvija) - masku gatavošana un masku izrāde bērniem un jauniešiem. Ar mums kopā būs arī Ilga Reizniece, Edgars un Lilija Lipori, Adris Davidonis - dziesmas, danči, latviskums. Diemžēl, visus patreiz nosaukt nav iespējams, jo saraksts būtu garš. Un kur tad nu vēl vakara programmas ar Barona Bunduļa svētkiem, ēnu balli un citiem pārsteigumiem.

Pēc visa iepriekš teiktā, ir saprotams - 3x3 nometne Smiltēnē top. Tās radītāji būsim mēs visi, kas piedalīsimies, no Latvijas un visām pasaules malām. Taču, lai mēs labi justos nometnē, daudz strādā Smiltēnes arodividusskolas ļaudis, smiltēnieši, Smiltēnes pašvaldība un arī citi Valkas rajona cilvēki. Miļi gaidīti 2001. gada vasarā, Smiltēnē.

Kāpsim kalnā! □

**Māris un Līga Kozlovski,
3x3 nometnes Smiltēnē vadītāji.**

RUCAVĀ

Rucava - apdzīvota vieta un pagasts Latvijas dienvidrietumos, robežojas ar Lietuvu, Baltijas jūru, Dunalkas un

Nicas pagastiem. Pagasta platība ir 238 kv. km - pēc teritorijas tā ir lielākā pašvaldība Liepājas rajonā un atrodas 50 km. no Liepājas.

Rucava ir sens Kurzmes novads, kuŗa identitāti veido gadsimtu gaitā saglabāties kultūras mantojums, daudzveidīga daba. Papes ezers un tā apkāme, Nidas purvs, Svētajas ieļa ir vietas ar reti sastopamu, vērtīgu ekosistēmu un ainavu, kur saglabājušās Eiropas mēroga dabas vērtības. Starp jūru un Papes ezeru iet gājputnu ceļš. Pie Papes ezera mājā slavenie, no Dānijas atvestie savvaļas zirgi. Redzamas senās un īpatnējās celtnes, kas raksturīgas tikai Rucavas pagastam.

Nometnes programma būs ļoti plaša. Katru dienu nometnes dalībnieki varēs izvēlēties sev piemērotāko praktisko vai teorētisko ievirzi, kuŗu kopskaitā būs vairāk kā 30, gan pieaugušiem, gan bērniem.

Ģimeņu semināru vadīs Līga Ruperte un Māra Tupeše (ASV), mutvārdu vēsturi izziņāsim kopā ar Birutu Abulu (ASV) un Māru Zirni (Latvija). Ētikā un reliģijā iedziļināties palīdzēs Daira Cilne (ASV), lietuviešu valodu apgūsim kopā ar Austri Grasi (Vācija). Valdis Kupris (ASV) palīdzēs atklāt zīmēšanas noslēpumus, bet Gundega Peniķe (ASV) strādās ar lieliem un maziem podniekiem. Solveigas Miezītes (Kanada) ievirze sauksies "Pats savas laimes kalējs..." un dalībnieki runās par pozitīvas attieksmes un dzīves veida rašanu. Gunārs Strods (Latvija), Zigis Miezītis (Kanada) un Dace Deksnē (Latvija) mācīs tautas dejas. Par aktuālo un pretrunīgo politikā runāsim kopā ar Jāni Peniķi (ASV), Andri Tomašūnu (Latvija) un Laumu Vlasovu (Krievija). Uldis Siliņš (Austrālija) apsolījis gādāt par nometnes avīzi. Inese Račevska (ASV) un Nora Ikstena (Latvija) vadīs literatūras ievirzi, Dzidra Šteinberga (Kanada) palīdzēs atklāt latviskās virtuves noslēpumus. Prasmīgi rotkalšanas ievirzi vadīs Inita un Vitauts Straupes (Latvija). Rucavā būs iespējas apgūt arī dzintara apstrādes iemaņas, niedru jumtu likšanu un mākas, kas saistās ar jūru un zvejošanu.

Jauniešu pārrunas vadīs Gunta Jakovela un Ervīns Alksnis (Latvija, Ģimenes atbalsta koordinācijas centrs). Jānis un Laila Kirmuški (Latvija) bērniem mācīs gatavot lelles un arī spēlēt teātri. Runāsim arī par tautas tērpa aušanu un apgūsim izšūšanas māku. Ievirzi filozofijā un kultūrvēsturē vadīs Edvīns Vilks (Rīgas paidgoģijas un vadības augstskola) un Edvīns Šņipkis (Latvija). Inese Voika, organizācijas "Delna" vadītāja, runās par to, kas notiek mūsu valstī, kā mēs šai valstī jūtamies un ko varam darīt, lai mazinātu korupciju. Viena no nometnes astoņām dienām būs veltīta jūrai. Garīgi varēsīt sevi bagātināt, apmeklējot dažādas izstādes.

Tatad - no 2001. g. 15.-22. jūlijam ikvienam latvietim, lai arī kur viņš dzīvotu, būs iespēja uzlādēt latviskās šūnīņas, būt kopā ar tiem, kas būs rītdien ar tiem, kas bija vakar, augt tālāk latviskumā, tautiskumā un garīgumā. Pats galvenais, jūs visus, kam 3x3 dod spēku, gan jau pazīstamie un vēl nezināmie tautieši, Rucavas ļaudis gaida un mīļi uzņems mūs savās mājās. Tā būs jauna iepazīšanās un arī atkal redzēšanās. Tās būs 8 laimīgas jūras elpas, saules un gaismas pārpilnas dienas. Gaisma un uguns ir nometnes vadmotīvi, lai gaisma top caur uguni! □

Dace Jurka,
Rucavas 3x3 nometnes vadītāja

Arzemju dalībniekus jeb kuŗai nometnei lūdzam pie teikties līdz 2001. g. 1. maijam, rakstot vai zvanot Arnoldam Rupertam 2141 Brunsink, N. E., Grand Rapids, MI 49503, USA; tel. 616-456-8023, fakss 616-456-5963; e-pasts liga3x3@iserv.net

Austrālijā pieteikumus pieņem Arnis Siksnā, 4 Mar-mindie St., Chapel Hill, Q 4069, Australia; tel. 61-7-3378-0319, e-pasts a.siksna@mailbox.uq.edu.au

Dalības maksa US \$ 175.- no personas, bet ne vairāk kā US \$ 450.- no kodolģimenes (divas paaudzes).

Interesentus lūdzam šo MLB Ziņotāja numuru uzglabāt un ar to iepazīstināt citus.

Redakcija

☒☒3x3x³x³x³

VIEDOKĻI

JAUNIEM DAŽĀDI UZSKATI

Montrealā reiz viesojās viens students no Latvijas. Viņam kādā sanāksmē jautāja, kādas ir viņa un citu studentu domas par latviešu valodu, kultūru un krievu problēmu Latvijā.

Viņa atbilde bija: mēs, studenti, Latvijā uzskatām sevi par vispasaules pilsoņiem un domājam vairāk internacionāli nekā nacionāli. Tāpēc mums šīs problēmas liekas mazsvarīgas.

Tāda nostāja mūs, trimdas latviešus, pārsteidza un skumdināja.

Sarakstoties ar Latviju, es kādam citam studentam Rīgā prasīju tos pašus jautājumus. No viņa es saņēmu sekojošu atbildi:

"Mana nostāja pret krievu tautības un arī citu tautību cilvēkiem, kas dzīvo Latvijā, ir tāda, ka viņiem jāzin latviešu valoda, ir jāciēna Latvijas valsts un, pats galvenais, ir jāciēna latvietis. Tas nav prātam apsverams, ka cilvēks, nodzīvojot valstī vairāk nekā 40 gadus, vēl joprojam nav iemācījies valsts valodu.

Nesaprotu, ko Natalia A. Kalinina savā vēstulē "The Baltic Times" 13.-19. jūlija numurā domā ar to, ka Latvija un Krievija ir aukstā kuŗa stāvoklī, ka latvieši negrib dzīvot mierā. Neviens taču nevienam krievu tautības pārstāvim, atvainojos par izteicienu, "pa galvu nesit", vai arī kā citādi fiziski ietekmē.

Man nav nekas pret to, ka viņi šeit dzīvo, jo tas nav mūsu spēkos likt viņiem aizbraukt prom no šejienes, bet to, ka viņi negrib atzīt valsti, kuŗā paši dzīvo, kuŗā daļa no viņiem ir piedzimuši, nav saprotams.

Ir ļoti sāpīgi, ka ir izveidojusies šāda situācija. Daudzi mani vienaudži domā līdzīgi, jo apzinās, ka krievi šeit būs un paliks. Kāda daļa no viņiem varbūt arī aizbrauks, bet citi paliks un šai daļai, kas paliks, būs jāpieņem mūsu valsts likumi un būs jārunā latviešu valodā.

Vecākā gada gājuma krievu pilsoņi nemitīgi žēlojās par savām problēmām, runā par to, ka viņi tiekot apspiesti un vēl visādi nicināti. Lai tie pavēro, kāda situācija ir Krievijā un citur. Vai tiešām tie nesaprot, ka viņi šeit dzīvo ļoti labi.

Tiek piesaukts komūnisms un vēl visādi ideāli.

Cilvēki, šis vilciens ir aizgājis, neviens te nenāks un jūs neatbrīvos no "latviešu jūga". Jūs jau esat brīvi brīvā zemē.

Kamēr viņi paši negribēs, lai pret viņiem izturas kā pret pilntiesīgiem Latvijas iedzīvotājiem, tikmēr arī būs šāda situācija.

Esmu runājis ar inteligentiem cilvēkiem no St. Pēterburgas valsts universitātes. Šie cilvēki izsaka neaprašānu un izbrīnu, kā, nodzīvojot Latvijā tik daudz gadu, var nezināt latviešu valodu.

Šie cilvēki arī Krievijā nevienam nav vajadzīgi. Viņi ir aizbraukuši no dzimtenes labākas dzīves meklējumos un tagad saka, ka viņiem iet slikti. Neviens jūs (krievus) šurp nesauca.

Protams, arī Eiropas Savienība noniecina un izsaka pārmetumus latviešiem, ka tie neciēna krievus, bet šiem

augstajiem Eiropas komisāriem nav nekādas saprašanas par izveidojušos situāciju.

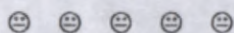
Problēma nav latviešos, bet gan pašos krievos, jo tiem, kuŗi ir lojāli pret Latvijas valsti, neviens neko nepārmet, ne arī kaut kā savādāk izturās negatīvā nozīmē.

Nākotnē būs daudz jāsaskarās ar šīm problēmām, mums būs tās jārisina, mums būs jācīnās par latviešu tautas eksistenci, jā saglabā latviskums savās sirdīs un apziņā, jo tikai tā mēs varēsim pastāvēt un neizzust.

Mēs neesam nekāda miljonu nācija. Mums ir jābūt saimniekiem savā zemē. Neviens te netaisās ne kaŗot, ne ko savādāk dalīt. Tikai būsim latvieši Latvijā. Citu tautību pārstāvji - cieniet mūs un Latviju, tad arī mēs cienīsim jūs."

Šis atbildes parāda, ka ne visi latviešu studenti ir vienaldzīgi par latviešu valodu un kultūru. Mēs ceram, ka šo pēdējo ir vairākums un ka Latvijas vadība reiz nonāks viņu rokās. □

Alberts Caune

PĀREJOŠAIS UN NEPĀREJOŠAIS

Pārejošas parādības.

Kādreiz bērns saslimst ar "cūciņu", mediķu valodā - "mumps". Bērns no šīs slimības pēc zināma laika atveseļojas. To apzīmējam par pārejošu parādību. Pasaulē daudz parādību laika skatījumā ir pārejošas. PSRS bija pārejoša parādība un līdzīgi tas būs arī ar ASV, Latviju un citām valstīm. Cilvēces vēsturē to eksistence ir mikroskopiska epizode. Mana diagramma MLB Ziņotāja 2000. g. februāra izdevumā, 7. lpp, attēlo mūsu universu patiesāku, nekā to bija iztēlojuši zinātnieki nesenajā pagātnē. Divdesmitā gadsimta pēdējā puse nesa cilvēcei pārsteigumus. Universs, kuŗā dzīvojam, nav mūžīgs. Par tādu to bija pieņēmuši senie grieķu filozofi un iepriekšējo gadsimtu kristiešu teologi.

Visa pašreizējā Zemes atmosfāra un ģeoloģija ir pārejošas parādības kosma attīstības procesā. Esmu pārsteigts, cik maz cilvēku to apzinas. Kādreiz jābrīnās, kādi milzīgi attālumi šķiŗ caurmēra laikraksta vai žurnāla lasītāju masas no tiem cilvēkiem, kas ir informējušies par jaunākajiem atklājumiem fizikā un citās zinātnēs. Pārsteigums ir lielākais, kad redzu daudzu redaktoru nevēlēšanos darīt šo informāciju zināmu lasītājiem. Nav jau redaktori vienīgi, jo arī daļa mūsu zinātnieku dzīvo iesaluši savu doktoru, profesoru un maģistru blokos. Patiesība, kāda atklājas citās, ne viņu, zinātnēs, tiem neinteresē. Arī viņi ir pārejošas parādība cilvēces attīstībā.

Kā būtu veidojama tā cilvēka dzīve, kas apzinas šīs pārejošās parādības cilvēces likteni? Vairāki nopietni zinātnieki mūsu dienās par jaunu atklāj, kā Torah rakstu krājumu nozīmē, tā arī Kristu paredzējumu pareizību. Tā bija Torah, kas precīzi ziņoja par šī laikmeta nomaiņu ar nākošo. Tā būs jauna Zeme un jaunas dzīvības formas, kas šo planētu virzīs tālāk tās trajektorijā.

Nepārejošas realitātes.

Ja zinām, ka ASV un Latvija ir pārejošas parādības, tad kas ir tas, kas nav pārejošs Zemes un universa attīstībā? Atgādinu, ka šeit rakstīto turu zinātnes robežās. Daži redaktori, redzot, ka runāts ir par Kristu, automātiski rakstu ievieto reliģijas kategorijā. Ir jābūt uzmanīgam. Lai novērstu pārpratumu, atkārtos zinātnes definīciju, ņemtu no jaunākās 1998. g. iznākušās Webster's New World Dictionary of Science: "Zinātne - (latīniski scientia, "izpratne"). Katrs sistēmātisks studiju lauks vai izpratnes nozare, kuŗas mērķis ir ar eksperimentu, novērojumu un izvērtējumu palīdzību sniegt fainomeniem autoratīvus izskaidrojumus ar referencēm materiālā un fiziskā pasaulē."

Zemes un universa fiziskajā attīstības gaitā stabilas realitātes ir laikmeti jeb ēras, kas bija attēloti iepriekš minētā izdevuma 8. lpp. Pašreiz mēs dzīvojam Quaternarija periodā, kas ir Cenozoiskās ēras sastāvdaļa. Torah, ebreju Prāviešu grāmatās un Kristus notikumu aprakstos oriģinālajās valodās zemes laikmetus apzīmē ar vārdu eoni.

Zemes ērām nomainoties, mainās arī dzīvā un nedzīvā daba. Tā Mesozoiskā ēra, kas bija dinosaurus laikmets (eons), noslēdzās ar lielu dabas katastrofu. Nākošā Cenozoiskā ēra seko ar ziditāju dzīvnieku un cilvēces attīstību. Arī šī ēra noslēgsies ar lielu dabas katastrofu, kā to paredz kosmoloģijas zinātnes un Kristus atklāsmes. Kristus mums atklāj, ka atsevišķi cilvēki spēs pārcelties nākošās pakāpes ērā un dzīvības formā. Tāpēc arī Kristus runā par to, kas cilvēkam ir jādara viņa dzīves laikā, pašreizējā laikmetā, lai Radītājs varētu viņu pārcelt nākošajā ērā un nākošajā dzīvības formā, kuŗu Torah teksti apzīmē ar vārdu elohjim.

Apzīmējums šādai pāriešanai dabā no vienas pakāpes dzīvības formas nākošajā ir metamorfoza vai transformācija. Vienu no daudziem piemēriem universā vērojam gadījumā, kur zemei piesaistītais kāpurs transformējas jaunā dzīvības formā - lidojošā taurenī. Metamorfoza ir bioloģisks process, kas prasa no kāpura sagatavošanos. Visi kāpuri nepārvēršas tauriņos. Tāpat būs ar cilvēci. Visi cilvēki nespēs pārcelties jaunā dzīvības formā. Kristus pieņēma cilvēka formu un nāca uz Zemes mācīt tos, kas vēlas sagatavoties šai transformācijai. Sagatavošanas process notiek pašreizējā ērā, kuŗā dzīvojam. Pārvērtība nākošajā dzīvības formā nāks nākošajā ērā. □

J. Jurjāns Purviņš

PUTINA IMPERIJAS SĀKUMI

Pēdējā laikā krievu un Krievijas "atturīgā" propaganda pret Baltijas valstīm palielinājusies. Tā izpaužas daudz un dažādos veidos. Piemēram, nupat nesen Pleskavas gubernators Mihailovs izteicies preseī, ka pienācis laiks Baltijas valstīm "ciešāk sadarboties" ar Krieviju. Viņš atgādināja, ka Igaunijas lielās stūrgalvības gadījumā Krievijas izlases kaŗaspēka vienības, kas novietotas gar Igaunijas un Latvijas pierobežu, varot Igauniju katrā laikā ieņemt 48 stundās. Līdzīgus draudus gubernators izteicis arī attiecībā uz Latviju. Šeit derētu atcerēties latviešu ciņas Kurzemes zietoksnī un igauņu 4 mēnešu ilgās ciņas pret sarkanarmijas motorizētām un labi apgādātām vienībām Zilajos kalnos, kas lavīnveidīgi uzbruka igauņu un latviešu vienību pretestībai. Igaunijā krievi mēģinājuši visādos veidos pataisīt igauņu leģionārus un citus II pasaules kaŗa cinitājus par nacistiem, slepkavām un kaŗa noziedzniekiem, bet igauņi ar savu prezidentu priekšgalā visus šos apvainojumus atspēkojuši. Prezidents Lenarts Meri pat pagājušā gada valsts svētkos apbalvojis daudzus igauņu leģionārus un citus austrumu frontes cinitājus ar ievērojamiem Igaunijas ordeņiem.

Latvijā apstākļi ir citādi. Tās valdība, izņemot prezidenti V. Viķi-Freibergu, paši apstākļus nepazīdami, kopā ar A. Ezergāzili, pievienojušies Krievijas komunistu ideoloģijas laika tagad no jauna izplatītai propagandai, ka latviešu kaŗavīri un pat visa latviešu tauta piedalījusies savas zemes židu nošaušanā. Simtiem krievu aģentu kā Baltijas valstīs un jo sevišķi Vācijā, dara visu, pat vilto oriģinālos vācu dokumentus, lai nomelnotu ne vien latviešu kaŗavīrus, bet visu latviešu tautu.

Var pieminēt arī, ka kādā nesenajā filmā vācu kreisā spārna politiķi "bagātīgo" krievu aģentu ierosmē sagatavojuši kādu speciālu fotomontāžu, kur kādā nezināmā vie-

gradā viņu izārstēs labāk un ātrāk, viņu nogādāja tur - "labākā" slimnīcā, no kurienes uz Igauniju atveda viņa liķi.

Latvijas prese un vēsturnieki pagājušā gadā ātri uzķēra jauna igauņu vēsturnieka Tartu laikrakstā publicēto ziņu par ievērojamo Igaunijas brīvvalsts dibinātāju un prezidentu Konstantīnu Petsu. Pēc Maskavas arhīvu ziņām viņš kādu laiku atradies padomju vēstniecības Tallinā dienestā kā Eiropas rietumu valstu politikas konsultants un ar to izrādījis savu "lielo" draudzību ar Maskavu. Igaunijā kopš pašiem sākumiem K. Petss bija draudzīgāks un labvēlīgāks sadraudzībai ar Maskavu. Ievērojams igauņu politiķis Jāns Tenisons un viņa atbalstītāji to Petsam dikti pārmeta...

Tā kā Latvija ar Igauniju un to tautas kopš seniem laikiem bijušas likteņmāšas, būtu dabīgi, ka meklejam saīsiem pētījumiem papildinājumus un informāciju viņu arhīvu un vēstures liecību plašajos plauktos. Marts Lārs ir sarakstījis 2 grāmatas par komunistu okupāciju. Viena no tām ir tulkota angļiski un otra sekos.

Igaunijas un Latvijas pretestības kustības sadarbojās. Galvenais štābs atradās Zviedrijā. Pēc maskaviešu aizbēgšanas un vācu okupantu ierašanās Igaunijā bija atjaunota brīvvalsts valdība. Pēdējais Igaunijas valsts prez. Petss bija tik tālredzīgs, ka norakstīja savus prezidenta pienākumus J. Uluotsam, kas jau pagrīdē bija uzņēmies ministru prezidenta pienākumus. Pēc padomju varas nozūšanas šīs valdības pirmais uzdevums bija atjaunot pilsētu un pagastu valžu darbību, aicināja darbu turpināt arī Omakaisi. Ierodoties vācu militārai komandaturai, prezidents Uluots devās pie komandanta ar rakstisku memorandu, kurā pieprasīja Igaunijas brīvvalsts valdības atzīšanu, kā arī atļauju izveidot Igaunijas armiju. Šīs tiesības neatzina un nekādas atļaujas nedeja. Visa vara Igaunijā pagaidām atrodoties militārās komandatūras rokās. Memorandu tomēr nosūtīja uz Berlīni, bet pieprasīja igauņu militāro vienību, arī Okaitses, atbrūpošanu. Atbilde pienāca ātri un tā vēstīja, ka visas Uluotsas prasības ir noraidītas. Kārtību Igaunijā noteikšot vācu pārvalde. Nekādi izņēmumi Igaunijā un Latvijā nebūšot. Ar to bija likts punkts Baltijas valstu neatkarībai. Viss, ko varēja sagaidīt, bija jauna vācu muižnieku verdzība, tikai modernizētā versijā. Uluotsam un viņa valdībai pavēlēja nekavējoties atkāpties jebšu to izdarīšot vācu SD, kas drīzumā ieradišoties Igaunijā. Valdība aizgāja pagrīdē. Pretestības kustība turpinājās, bet tas ir cits stāsts...

Par Baltijas valstu sagaidāmo verdzību ziņas saņēma arī Latvijas Pretestības kustības vadītāji un abu valstu augstākā virsniecība. Līdz ar šo informāciju nāca brīdinājums izvairīties no atklātas pretestības, kas varētu sagādāt neapreķināmus zaudējumus. Jau toreiz runāja, kā pretestības kustības aprindās, tā augstāko virsnieku saimē, ka gadījumā, ja būs jācinās, tad katrā ziņā labāk cīnīties mazāk sāpīgajā pusē, tas būtu - vāciešu. Reizē ciņa austrumu frontē būtu ciņa pret savas tautas iznīcinātājiem un bēdēm...

Apzinoties šos apstākļus un no vācu puses gaidāmo verdzību, nevar saprast, kā vairāki latviešu vēsturnieki var runāt par vācu pusē kaņķojušiem latviešu vai igauņu kaņķaviem kā vācu kaņķa kalpiem, nacistiem, fašistiem vai vācu varas atbalstītājiem.

Kā igauņi, tā latvieši tādēļ arī jau laikus lielā skaitā pieteicās policijas vienībās, kas drīz izvērtās par bataljoniem un cīnītājiem austrumu frontē. Vēl pirms nelegālās okupantu mobilizācijas Igaunijā izveidojās tīri brīvprātīgais, t. s., Narvas bataljons, kurā vadībā bija izcili igauņu armijas virsnieki. Tas austrumu frontē un vēlāk Igaunijas Zilos kalnos kļuva legendārs. Par šim ciņām pāris pēdējos

gados sarakstītas 2 grāmatas. Abas ātri izķertas un nav vairs dabūjamas... Man pirmo uzdāvināja igauņu cīnītājs un izcilais rakstnieks Arveds Virilāids. Otru viņš vairs nebija paspējis sadabūt... /Turpinājums sekos/

Leo Švarcs

✉ ✉ ✉ VĒSTULES ✉ ✉ ✉

IR JĀLABO TO PAŠU VECO

Reti tas, kas lasa, bet nepieņemas gudrībā, pats būs aizdomīgs par savu nepilnību - drīzāk sūdzēsies par grūtiem vārdiem, sarežģītiem teikumiem un prasīs,

kāpēc saraksta 'nesaprotamas' grāmatas.

- Samuel Johnson, *The Idler*, 1758-60

Nomelnošana dzīvo turpinājumos / vienmēr ieejot jaunos apstākļos...

- Shakespeare, *The Comedy of Errors*, 1592-93

Klasiķu atziņas labi raksturo I. Skrastiņa decembra vēstuli ('Mēs jaunu pasauli sev celsim...'). Tā, vispirms, parādījās avīzē *Latvija-Amerikā (LA)*, lieku reizi piespēlējot stipri novalkātas klišejas publikai, kuŗa - dabīgi - nav redzējusi ne vārda no tā, par ko Skrastiņš uztraucas, un neredzēs arī šo atbildi. Toties *Ziņotāja* lasītājiem būs skaidrs, ka tādā mistrojumā (nelaimīgā 'Blūma' stilā) nopietnu saturu nav ko meklēt. Ir tikai īgnums. Pakavēsimies pie 'pērlītēm':

* *Mazutis raksta 'nesaprotami', 'savārstīti', 'paštaisnīgi', utt.* Tā sūdzās, kad lasītais nepatik un nav isti ko atbildēt. Bet - atzistos! Nerakstu ābeces līmenī. Šad tad salimstu ar daudzvārdības kaiti, kad derētu atcirst... *stulbi*, un - viss. Lietišķāk tomēr: pacietīgi, 'pa punktiem'. Ja tad kāds tiši *negrib* 'saprast', lai pukojas 'savā meldijā'. Bet... *'paštaisnīgi'*? Nē. Neesmu tiepis, ka zinu 'visas atbildes', vai, ka var būt tikai šauri 'pareizās'. Ikviens mūsu pulkā ir reizē 'daļa problēmas, daļa risinājuma', un kā praktisko sameklēsim, ja ne ar dialoga palīdzību?!

* *Mazutis "atkal sāka savu nomelnošanas darbu."* Plika ačgārnība, acimredzot, kaunu nepazīst. I. Skrastiņš zin, ka jaunu nomelnošanas vilni sāka T. Kronbergs pag. feb. *Ziņotājā* ar tvērienu, ka viņa kritiķi ir 'čekas kolaborantu darba turpinātāji'. To pašu formulu Skrastiņš liek virsrakstā ar vārdiem no vecās sociķu himnas - aprājot 'šaubīgos'. Bleķis tomēr ir un paliek bleķis - lai kā to kaļ. Noraidāms bija pretīgs 'vadošas' personas izlēciens, tāpat noraidāmi sīkāki atdarinājumi.

* *Mazutis 'nomelno' un 'apdraud' jumta organizācijas.* Absurds. Pāris *Ziņotāja* gabalos uzstādīju jautājumus par nākotnes plāniem un sakrāto līdzekļu izmantošanu. Pacilāju arī iespējamus izvēles punktus. Un teicu: apsvērumus vajadzēja sākt veidot jau 1991. gadā. Ja būtiski jautājumi uztrauc I. Skrastiņu, ļoti žēl - tādēļ vien tie neatkāpsies. Aktivai diasporas sabiedrībai patreizējā organizāciju inerce un bezmērķība nes rūpes. Kādi būtu I. Skrastiņa ieteikumi? Par visu to vēl 10 gadus nerunāt? Tāds ir nesamaņas stāvoklis.

* *Mazutis 'nepiedalās sabiedrībā' - un tāpēc viņam vajadzētu turēt muti ciet.* Lai to min viņa izlūki. I. Skrastiņam nav ne mazākā ideja (nebija arī 'tajos laikos' Montrealā) - ko daru, vai nedaru. Man, savukārt, negribas zināt - ko dara, vai nedara viņš. Bet no vienas, vai otras puses *tam nav nekāds sakars* ar piezīmju izteikšanu. Mēs visi, bez aizrādījumiem, bez aizspriedumiem, varam izteikties par *ievēlētu* personu darbiem un nedarbiem par viņu prātojumiem un neprātu. Īsta demokrātija *prasa* tekošas pilsoņu un preses atsauksmes, bez tām pilnā mērā nespēs pastāvēt. Atklātība apdraud tikai tos, kam ir kas slēpjams. Tāpēc nav jābūt kandidātam, lai tos vērtētu. Nav jābūt ministru

prezidentam, lai politikas gājieniem piekārtu zvaniņus. Nav jābūt M. Štauveram - un cepuri nost viņa panākumu priekšā - lai izteiktu piezīmes par LNAK padomes sastāvu, darbību un 'stāju'. Debatēs var piedalīties ikviens, vienalga, cik 'neaktīvs', 'nepareizs', vai vienkāršs būtu indivīda (arī latviskās) dzīves 'postenis'. Brīva ieejas biļete ir visiem un I. Skrastiņš 'vārtsarga' vietā nav aicināts.

* *Latvija Amerikā 'izaugusi'...* pietrūks vietas: 'vispusīga, bezpartejiska, pilnīga...' Tā būs slavas dziesma siltumnīcas korītim. LA ir zināmu aprindu Toronto (ne Kanadas) avīze, pazīstama ar 'pareizības līnijas' traktēšanu un kritikas izslēgšanu, krītošās tirāžas dēļ nonākusi tik bīstamā strupceļā, ka pie LNAK meklēja \$ 10,000 pabalstu. DV, LA izdevniecības vairākumpaju īpašnieki, nespēja - vai negribēja? - avīzi vieni paši apsaimniekot. I. Skrastiņš no pieteiktiem jautājumiem pa gabalu izvairās. Vai 'visu' jumta organizācijas pienākums būtu - glābt vienas grupas privāto īpašumu (slejš nodrošinot 'labvēlīgas atsauksmes')? Vai LNAK priekšsēža T. Kronberga ieešana LA vadības lokā - līdz ar pabalsta izkārtošanu - nav krass interešu un atbildības konflikts? Tādi apsvērumi I. Skrastiņam netraucē. Viņš saka, ka vēlēšanu rezultāti 'rādīs, vai T. Kronbergs un V. Plūdons rīkojušies pareizi'. Kuriozi. Tātad... lai uzticības personas momentā rīkojas pēc patikas - 'atzīmes' liksim vēlāk. Un kādi bija rezultāti? Iebalsoto rindā V. Plūdons palika 8., bet T. Kronbergs - 12. vietā.

* I. Skrastiņš spekulē, ka arī man būtu 'iecerēti projekti', pie kuŗu īstenošanas eventuēli varētu lūgt LNAK palīdzību. Cienijamais Indulis - *nav un nebūs*. Minējums ir, t. s., 'sarkanā silķīte', kas nesekmīgi cenšas uzmanību novērst no bēdīgās LA afēras. Viss.

* Citiem rādītājiem izpaliekot, ķīnieši mudina: nākotnē jāpārējo no pieredzes. Minēju, ka (padomē jaunievēlētā) S. Bulte būs 'tukšs krēsls' - jo tāds tas, lielākoties, bijis līdz šim. Nē, nevaru galvot, ka tāds tas būs nākotnē. Bet vai labāk nebūtu iznācis, ka padomē ielietu Montrealas sabiedriskais darbinieks R. Klaiše, kas rezultātos palika 41. vietā, pa sešām balsīm aiz durvīm? Vai padomē vajadzīgi patīkami 'vārdi', vai darba darītāji?

* D. Demandtam 'aizstāvju' pagatavotas sūdzības nav vajadzīgas. Plašāka raksta ietvaros minēju no divām pusēm ienākušas ziņas (un ne visas) par viņa kandidatūras 'apstākļiem'. Ja tas Dāgam sagādājis nepatīkšanas, es atvainojos. Pats viņam sen esmu vēlējis labas sekmes.

Galū galā, ja idejas, vai ieteikumi nav pa prātam - lūdz, *padomājiet* un ceļat priekšā citas iespējas, runāsim par tām. Personīgi uzbrukumi nav nekāda 'atbilde'. Tāpēc tukšiem I. Skrastiņa 'kas kam priekšā' skandējumiem nav nozīme, jo pie tā, ko esmu darījis un ceru vēl paveikt - negaidu viņa vērtējumus. Un, visubeidzot, Induli, es neprasu - kur *tavi* 'āboli' nokrituši. □

2000. gada decembrī

Juris Mazutis

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

MŪSU DEVUMS LATVIJAI

Ir atkal aizritējis gads intensīvā palīdzības darbā Latvijai, un Kanadas Latviešu Aprūpes apvienība atskatās uz padarīto. Bija nodoms palīdzības darbu pārtraukt, bet saņemtie 210 lūgumi mudināja to turpināt. Tas uzrāda sekojošu darbību:

Esam aizsūtījuši 113 saiņus privātām personām, nodalām un bibliotēkām. Privātie saiņi sastāvēja, galvenokārt, no drēbēm, nodaļām - no medicīnas un mantām nodaļas biedru ikdienai, bet bibliotēkas Valkā un Tukumā katrā saņēma 450 grāmatas un vēl 500 grāmatas gaida novietojumu Latvijā. Kopā ar Ziemeļkaliforniju Apneru bērnu vasaras nometnei nosūtītas 10 lielās teltis. Trofejas un da-

žādi sporta piederumi arī Talsu sporta klubam. Apneru bērnu nometnes vajadzībām uzcelta siltumnīca virtuves zaļumu audzēšanai, un Imanta kalnā uzcelta liela ēka bērniem nodarbībām lietus laikā. Lielu uzmanību saņēmuši vanadzēni savām formām - meitenes baltas blūzītes un tumši zilus svārciņus, zēni baltus krekļus un tumši zilās bikses, kopā 450 no katrā.

Kanadas Latviešu Aprūpes apvienība griežas ar pateicību pie neskaitājamiem ziedotājiem par lielu atbalstu palīdzībai Latvijā, sevišķi par Nr. 53. Vēstnesi ievietotā sludinājuma Visvalža Lāča grāmatas "Otrais pasaules karš" V daļas iegādes atbalstīšanai, vēstures mācīšanai Latvijas skolās, un cer, ka nākotnē atbalsts nemazināsies.

Sirsnīga pateicība pienākās Aleksandram Kalvānam par pašai dziedzīgo darbu Apneru izveidošanā un Verne-ram Cinim par personīgi izkārtotiem dažāda veida sūtījumiem skolām, daudzbērnu ģimenēm un organizācijai.

Vēlot Laimīgu Jauno (2001.) gadu un deviņu roku, veicinot jaunatnes iesaistīšanu latviskumā,

Aina Selga

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

VĒSTULE NO RĒZEKNES

Joprojām dzīvoju, analizēju un ierakstu sava prāta pūrā lādē Jūsu vadītā semināra Rēzeknē teikto un pārdzīvoto par Dieva valstības esamību un iedarbību uz kristīgiem cilvēkiem. Vēlreiz paldies!

Pateicos par Ziemassvētku pārsteigumu, saņemot Jūsu vadīto "Montrealas Latviešu Biedrības" žurnālu. Tā bija man laba dāvana! Savukārt, apsveicu Jūs ar atkārtoto ievēlēšanu LNAK padomē. Lasot šo žurnālu, daudz ko uzzināju par mūsu tautiešu dzīvi un rūpēm tālu aiz Latvijas robežām. Ar lielu interesi izlasīju A. Jerumaņa rakstu "Senlatviešu pēdās". Ar pasaules kartes - atlanta palīdzību teorētiski pabiju nevien Jūsu mītnes zemē - Amerikas kontinentā (arī Kanadā), bet nokļūstot pat Āfrikas kontinenta Gambijas galvas pilsētā Banžūlā.

Ar prieku lasīju, ka Jēkaba salā vēl joprojām plīvo Latvijas sarkanbaltsarkanais karogs un uz nelielu brīdi plīvoja arī Kurzemes hercoga Jēkaba karogs - uz sarkana fona melnais krabis. Jā, senie latvieši bija vieni gruntīgi jūrnieki, šādus jūras arājus vajadzīgs daudzīnāt no jauna mūsu neatkarīgajā Latvijā. Jā, kas tad ir neatkarīga valsts? Par to es daudzkārt domāju, bet līdz šim sevi neatrodu atbildi.

Rēzeknē luterāņu Baznīca turpina savu dzīvi. Atjaunojam baznīcas sakristejas telpu, lai ziemā tur noturētu dievkalpojumu, jo lielā baznīcas zāle vēl nav apsildāma. Pirms Ziemassvētkiem baznīcā zem senajām velvēm skanēja bērnu balsis. Te Rēzeknes 5. vidusskolas dziedātāji (zēnu un jauktais koris, akordeonu ansamblis) sniedza Ziemassvētku ieskaņu koncertu.

Palieku cerībā, ka Jūsu vadītais seminārs ar jaunu temu nepaies secen arī Rēzeknei. □

Pēteris Upenieks,

Rēzeknes draudzes priekšnieks

* Paldies par labajiem vārdiem un sveicieniem! Red.

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

SVEICIENS NO STRASBŪRAS

Priecīgus Ziemassvētkus un Laimīgu Jaungadu!

Jūsu avīzi lasa visi Latvijas pārstāvniecības dalībnieki Strasbūrā ar lielu interesi. Paldies jums un kolēģiem, Jūsu

Anita, Georgs Andrejevi,
Strasbūrā, Francijā

☒ ☒ ☒ ☒ ☒

Padziedat, bāleliņi,
Ar savām māsiņām,
Ir bitīte padziedāja
Ziemassvētku vakarā.

Priecīgus Ziemassvētkus,
veselību, panākumus
un prieku
Jaunajā 2001.gadā!

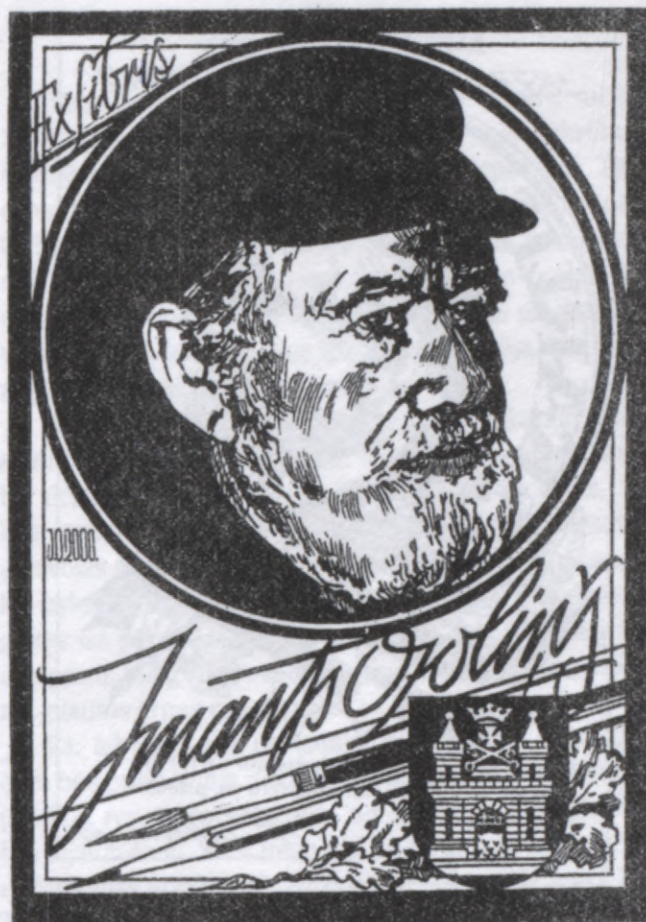
Rīgas Latviešu biedrība

PATEICĪBA

Man ir sekojošs lūgums - vai Jūs nevarētu savā izdevumā ievietot pateicību Toronto dzīvojošam latvietim **Jurim Tēraudam**, kurš nupat ir dāvinājis Tukuma 2. vidusskolai grāmatu: Lācis, V. Otrais pasaules karš, 5. d. - R.: Nac. DV, 1999. Jau iepriekš pateicos.

Raita Kopīpa

EX LIBRIS MEISTARS

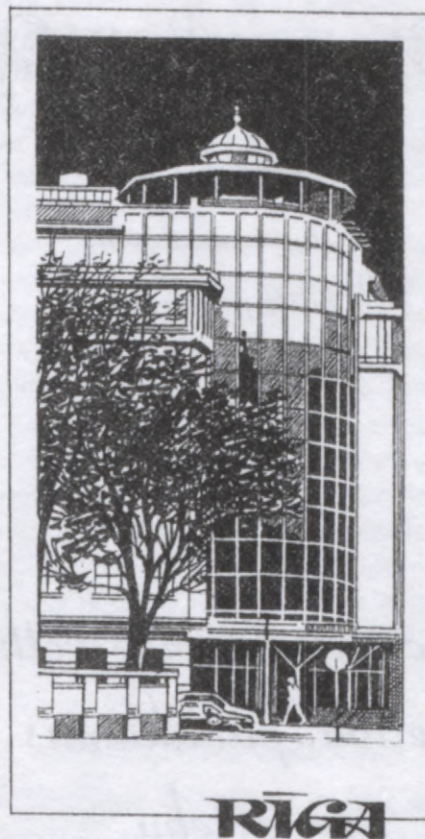
Šoreiz sniedzam mūsu lasītājiem vairākus mākslinieka **Imanta Ozoliņa ExLibris** zīmējumus. 70 dzīves gadu jubilejā viņam bijusi plaša darbu (ap 800) izstāde Jūrmalas pilsētas mūzejā. Tās atklāšanā J. Streičs teicis, ka tā esot jau vesela intelīgences enciklopēdija. Cikls "Rīga gadsimtos" vien sastāv no 70 darbiem. Par sevi viņš saka:

Esmu dzimis 1930. gada 3. VII., Rīgā. 1949 g. beidzis 17. vidusskolas arodvidusskolas dekoratīvās mākslas nodaļu un 1963. g. LVMA četrgadīgos zīmēšanas kursus. Strādāju lietiskās grafikas un ekslibru jomā. Izstādēs piedalos no 1962. gada.

LR Mākslinieku savienības biedrs.

Pilnīgi piekritu Induļa Zariņa teiktajam, ka "Izgudrot, izdomāt var visu, izpēmot - talantu". Un pats atzīst: "Šodien vislielākā māksla ir izdzīvot ar mākslu!"

OZOLIŅŠ IZCILĀ FORMĀ

Hugh Fraser speciālraksts Hamiltonas "Spectator" avīzei.

Mani kolēģas sporta nodaļā man stāsta, ka labākais papēmiens maratona reportāžai esot tas, ka jāiegūstot īss ieskats ("snapshot") no tā sākuma punkta, kā, piemēram, lielajos Bostonas vai Ņujorkas baru maratonos, un tad - ieteicams ņemt visērtāko satiksmes līdzekli nokļūšanai šī maratona paredzētajā noslēguma vietā. Tur tad nu var garī un plaši aprakstīt nabaga radījumu, kas iestiepuļo arēnā izslāpis un sāpju nomocīts līdz neprātam, klupdams un krizdams un varonīgi cinīdamies velkās uz šķietami nesaņiedzamo mocoši atstāto maratona noslēguma uzvaras punktu.

Perfekti. Ceturtdienas vakarā man bija jau iepriekš saļigts intervēt profesoru grupu Bravo televīzijas raidījumam McMaster universitātes Bertranda Rasela (Russell) Pētījumu Centra atklāšanas gadījumā. Tas bija tajā pašā

vakarā, kad internacionāli slavenais pianists Artūrs Ozoliņš uzsāka savu divi koncertu maratonu, kurā viņam bija paredzēts Hamiltonas Place lielajā koncertzālē spēlēt visus 4 Rachmaņinova klavieru koncertus un viņa Rapsodiju par Paganini tematu, tas ir 16. un 17. novembrī. Tā nu es lūdzu nesalīdzināmo pianisti Valeriju Tryori man sniegt šī pasākuma izejas punkta izziņojuma ieskatu.

"Tas bija brīnišķīgi. Viņš bija apbrīnojams. Viņš pat nospēlēja piedevu," tā viņa man ziņoja. Vai tas tiks ierakstīts Guinesa Pasaules rekordu grāmatā?

Lieliski. Skaidri un lietišķi izteikts izziņojums. Kas attiecas uz šī notikuma un panākuma vienreizējo un nepārspēto nozīmi vispasaules sasniegumu mērogā, tur vēl tāpat kā Amerikas Savienoto Valstu prezidenta vēlēšanām būs jānogaida spriedums. Iespējams, ka 75 g. vecais pianists Earl's Wild's, varbūt būs jau paveicis šos koncertus divos vakaros iepriekšējos gadu desmitos.

Jeb kurī sporta ziņotāji gan būtu dziļi vilušies Ozoliņā. Tālu no streipuļošanas, klupšanas un krišanas, viņš likās

gluži spriganā formā, kad viņš otrā vakarā būrās uzsāka Rachmaņinova 4. klavieru koncertu visretāk dzirdēto un vismazāk atskanoto no visiem komponista darbiem.

Te nu man būs uz brīdi jāapstājas un jāiesprauž mana negatīvā kritika par visu šo notikumu.

Domāju, ka kādā jaukā dienā beidzot pietiekami daudzām varonīgām dvēselēm būs kopīgi jāpārņem Hamilton Place koncertzāle, lai sagrābtu Steinway koncertklavieres, kas tur sēž kā briesmonis, un lai tad tās kopīgi uz saviem pleciem aiznestu uz Hamiltonas ostu, kur, cerams, tās nogrimstot neuzskalotu pārāk daudz ezera padibeņu duļķu. Ozoliņš izvairījās, bet koncertzāles Yamaha klavierēm nebija pietiekami skaņas, lai sacenstos ar Rachmaņinova bagāto orķestrāciju. Arī otras Steinway klavieres, kuņas Ozoliņš pats par savu naudu bija atvedis no Toronto, nebija pietiekami skanīgas. Tā nu viņam neatlika nekas cits, kā spēlēt uz šīm Hamiltonas koncertzāles klavierēm, kas atgādināja slavenā Anglijas diriģenta nelaiķa Tomasa Bičama (Thomas Beecham) aprakstu par harpsikordu un tā skaņu: "Divi skeleti kopojas uz skārda jumta" - ass, briljanti gaišs, skanīgs instruments, kas ir nespējīgs dot dziedoši bagātu toni, bet pietiekoši skaļš.

Neskatoties uz visu to, kas teikts par šo instrumentu, Ozoliņš visos trijos otrā vakarā spēlētajos darbos bija spējīgs dziedošajās, melodiskajās vietās radīt gluži aizgrābjoši skaistas skaņas. Tā ir vienreizēja liecība, ka Ozoliņš ir augstākās klases meistars mūzikā un patiesi apbrīnojams pianists. Viņš deva Rapsodijai brīnišķīgi rotaļīgu raksturu. To spēlējot viņš, liekas, izplēsa vienu labās rokas nagu, bet, neskatoties uz sekojošām sāpēm, viņš tad turpinājumā sniedza 2. klavierkoncerta lielisko majestātiski retorisko stāstījumu ar varonīgu patiesīgu, neizsmejamu enerģiju un elektrisku drāmātismu.

Neskatoties uz vētrainajiem aplausiem, Ozoliņš otrajā vakarā, saprotamā kārtā, gan vairs nespēja piedevu.

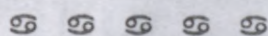
Borisa Brotta Nacionālais Akadēmijas orķestris šo milzīgo mūzikas darbu pieveica daudz labāk, kā es to biju sagaidījis. Šis nav tas orķestris no tiem gadiem, kad Kanaņas Darba spēka attīstības ministrijai nodaļa, šī orķestra galvenā finansiālā atbalstītāja, atļāva šiem saviem audzēkņiem gaŗāku apmācību laiku līdz noslēgumam. Tagad šī pabalsta devēja pieprasa audzēkņu maiņu katrā semestrī. Tādēļ orķestrim nav gluži tik labs slīpējums kā iepriekšējos gados, bet ritmi bija labi ieturēti un Rapsodijā lieliski un sniegtās mūzikas dižais vēriens bija viscauri skaidri jūtams Brotta nekļūdīgā diriģenta ziļļa vadībā. □

* Hugh Fraser Ir godalgots kritiķis, kas vairāk kā 20 gadu rakstījis mūzikas atsauksmes. Viņa kritiku tulkojusi Dr. Ingrida Strautmane.

* Abos koncertos klausītāju saimē bija paprāvs latviešu pulciņš gan no tuvienes, gan tālienes, to vidū brālis Imants. Tas ar pateicību un prieku saņēma šo dziļi izjusto Artūra Ozoliņa sniegumu un atzina, ka pianists patlaban atrodas savu spēju kalngalā. Brīnījās, kā gan var paturēt prātā tik daudz nošu, mūzikālo fražu un citus mūzikas elementus. Un visu to mūsu zvaigzne panāca divi vakarus pēc kārtas! Par to viņam pienākas ne tikai paldies, bet vēl plašāka atzinība, gribētos ieteikt - Trīs zvaigžņu ordenis.

Abus vakarus tālīnos latviešu ciemiņus savās mājās uzņēma Dr. P. Cakuls ar kundzi. Pēc koncerta tur kavējās arī A. Ozoliņš, B. Brotts un citi, kas bija piedalījušies koncerta sarīkošanā.

M. Š.

Laipni lūdzam līdzstrādniekus manuskriptus nākamajiem numuriem iesūtīt nekavējoties, tāpat lasītāju balsis.

Red.

Februāris čečeniešu tautas vēsturē ir sēru mēnesis. 1944. gada 11. februārī ar slepenu padomju dekrētu tika likvidēta Čečenijas-Ingušijas autonomā republika. Tās iedzīvotāji bija iznīcināti vai deportēti. Represijas un deportācijas Ziemeļkaukāzā skāra ar balkāriešus, karačajiešus, daļēji Adigejas autonomo apgabalu. Kādu šo tautu daļu iznīcināja uz vietas, pārējos izsūtīja uz Sibīriju un Vidusāziju vienas dienas laikā. Tautas ipašumu rekvizēja, bet tukšajā zemē nometināja krievu zemniekus.

Vispirms bruņotas padomju armijas daļas un milicija aplenca Čečeniju un Ingušiju. Mošejas bija apgānītas, ielās dega ugunsgrābi, dedzināja grāmatas, arhīvus, visu, kas atgādināja Ziemeļkaukāza vēsturi. Varas orgāni ilgi gatavojās šādai akcijai. Bija palaistas baumas, ka kaŗaspēku izvietoja, lai novērstu vāciešu diversijas pret naftas ieguves un pārstrādes uzņēmumiem. Kaŗaspēks bija ieņēmis pastu, telegrāfu, radio mezglus, lai ziņas par genocīdu neizplatītos ārpus republikas.

23. februāra ritā un laukos tika izplatīta ziņa, ka to dien būs paziņojuma dekrēts par kolhozu likvidēšanu, par politiski represēto amnestiju un pagājušo kalniešu brīvības atjaunošanu. Šo svinīgo soli izsludinās tieši 23. februārī, Sarkanās armijas 26. gada dienā. Tā runāja katrā aulā. Tauta neticēja varas solījumiem par brīvību, bet jau no paša rīta sākās ugunošana, no visām pusēm skanēja svinīga mūzika, Šamila himna, nacionālā "lezginka". Skaļruņos dzimtajā valodā ziņoja dienas programmu: nacionālās dejas, sarkanarmiešu uzstāšanās, ciņas sacensības, dzīgtēšana, amnestijas pasludināšana.

Tauta gāja uz laukumiem, numurs sekoja numuram, bet kad nonāca līdz pēdējam - "brīvības" pasludināšanai, atskanēja komanda: rokas augšā! Dienakts laikā republika izrādījās apcietināta. Kā atceras aculiecinieki, pēc komandas tribīnē parādījies kāds pulkvedis un teicis: "Pilsotņi, pirms pāriesim pie lietas, brīdinu, ka mitiņu ir aplenkusis NKVD kaŗaspēka daļas un mēģinājums bēgt beigsies ar nošaušanu bez brīdinājuma." Tas izklausījās mežonīgi. Daži kalnieši ar viņiem raksturīgu dienvidnieku temperamentu izrāva dunčus, bet uz vietas tika nošauti ar mašīnpistolēm. Pulkvedis, turot vienā rokā pistoli, otrā politbiroja un Valsts aizsardzības komitejas lēmumu, sāka to lēnām lasīt: "Pēc Valsts aizsardzības komitejas un padomju valdības lēmuma no šī brīža Čečenijas-Ingušijas autonomā padomju sociālistiskā republika ir izsludināta par likvidētu, tās iedzīvotāji ir apcietināti un nekavējoties tiks izsūtīti uz valdības nozīmētām vietām. Viņu zeme un ipašums pāriet padomju valstij." Tālāk bende paziņoja, ka tas notiek visās republikas pilsētās un aulās. Līdzīgos mitiņos bija daudz nošauto, to skaitā pēc ievainojumiem atvaļināto frontinieku. Apcietināja mitiņu galvas pilsētā Groznijā kopā ar republikas Augstākās padomes prezidiju, ministru padomi un partijas apgabalkomitejas vadību.

Ziemeļkaukāza dzelzceļš darbojās tikai deportācijas vajadzībām. Kā jau tas notika citur deportāciju laikos, arī Latvijā, visi bija sadzīti lopu vagonos, sadalot ģimenes. Vairāki simti tūkstoši gāja bojā ceļā.

Genocīdam Ziemeļkaukāzā bija savi politiski mērķi: Staļins nebija pārliecināts par drošu aizmuguri, jo viņš plānoja tālāku ekspansiju Tuvajos austrumos. Tie paši ģeopolitiskie mērķi sakarā ar naftu un iekšpolitiskie mērķi radīja ienaidnieka tēlu ir par iemesliem šodienas Kremļa politikai Ziemeļkaukāzā. □

Viktors Kalniņš,
Rīgā

Laipni lūdzam MLB Ziņotāja lasītājus nokārtot savus maksājumus par 2001. gadu!

Ville de Montréal

Bureau du chef de l'opposition officielle
275, rue Notre-Dame Est, bureau R.116
Montréal (Québec) H2Y 1C6
Téléphone : (514) 872-9565 - Télécopieur : (514) 872-5172
Courrier électronique : opposition_officielle@ville.montreal.qc.ca

Le 18 décembre 2000

Monsieur Martin Stauvers
Président
Association lettone de Montréal
291, Lorraine
Baie d'Urfé (Québec) H9X 2R2

Monsieur,

Je vous souhaite un heureux temps des fêtes. Puisse cette période en être une de rapprochement avec ceux et celles qui vous sont chers et de ressourcement en vue de l'année nouvelle.

Cette nouvelle année offre plus que sa part de défis à relever, ici à Montréal et sur l'île. J'émetts le souhait que nous puissions oeuvrer tous ensemble pour offrir à nos communautés un leadership politique digne de la métropole et de ses composantes.

Joyeux Noël et Bonne Année !

Le chef de l'opposition officielle,

Michel Prescott

OZOLINS: HOPING HIS FINGERS CAN SURVIVE BROTT'S MARATHON

By Hugh Fraser
Special to The Hamilton Spectator

Pianist Arthur Ozolins was six when his mother died. "She had gone into hospital for a thyrod operation and she bled to death on the operating table," he tells me.

That was in Buenos Aires, Argentina in 1952, the same year Eva Peron, the famous Evita, who didn't want Argentina to cry for her, also died.

"My father was an alcoholic, so my brother and I were sent to an orphanage." Life was not good in the orphanage. Though both his mother and grandmother were pianists and they had started to show him things, unfortunately there was no piano at the orphanage. "It was only on the weekends that I could get to my grandmother. My instruction at that time was very bad."

The Ozolins family had fled Communism from Latvia in 1945, the year Arthur was born.

"First we went to Germany, because it was easy. Then we'd have liked to come to Canada but Argentina was the place that opened up first," he recalls.

Ozolins' stayed in the orphanage and piano instruction remained bad until his father brought him and his brother to Toronto, when he was 13. His dad got a job as a janitor and, in Toronto, Latvian-Canadian composer Talivaldis Kenins took the young boy under his wing and what Ozolins calls "my real training" started.

"Kenins suggested I go to the Toronto Conservatory of Music, where I got a scholarship to study with (Glenn Gould's teacher) Alberto Guerrero."

Barely a year later, feeling confident and badly in need of funds, Ozolins strode into the Toronto Symphony offices and asked to play with the orchestra. "I thought it would be nice to play with them," he laughs now at his naivete.

His English was not as good as Latvian, German or Spanish, so he didn't understand the auditions he'd heard about were for orchestral musicians, not soloists. He was unceremoniously heaved back out onto the street, but he didn't give up. When he heard more auditions were scheduled, he strode back right back into the TSO's offices and this time wouldn't take no for an answer. The resulting uproar brought the TSO's conductor of the time, Walter Susskind, to the scene. He immediately plucked the young lad from the melee and laid down the law. "If the kid wants to play, after we've finished all our sessions, let him play," was what he said.

Susskind was impressed.

"He liked my playing and he gave me the Dohnanyi Variations on a Nursery Song and told me to learn it," and come back in a year.

Ozolins told Susskind he could learn in three weeks and in six months he made his orchestral debut, playing the Dohnanyi, with Susskind conducting the National Youth Orchestra. "I was lucky. The success of that concert was such that Susskind booked me for the TSO's family Pops Concerts at Massey Hall. About a year after that, I played Prokofiev First Concerto with them and Susskind became the one that got interested in me and boosted my career, all thanks to my insistence on taking the audition."

Ozolins' career blossomed. He spent 1963 and 1964 studying with Nadia Boulanger in Paris. He returned home from France only to leave at once for New York's Mannes School of Music. After winning the CBC Talent Competition in 1968, he began playing with the big orchestras - Cleveland, St. Louis Symphony, Montreal Symphony and such. He toured the U. S. with the Vancouver Symphony in 1978 and was back in the U. S. with the Toronto Symphony later the same year playing with them in Carnegie Hall, and he toured Russia, playing in Leningrad, Moscow and Riga.

Ozolins' Hamilton connections go back to 1973, when with Hamilton violinist Marta Hidy and cellist Tautoski Tkutsumi, the Hidy-Ozolins-Tkutsumi Trio was formed. He played in Hamilton with various Hidy ensembles throughout that time.

But despite this scintillating career, Ozolins is looking forward to his next Hamilton gig with more than a little trepidation. Boris Brott has him booked to do a Rachmaninoff Academy Marathon with the National Academy Orchestra that has him playing all five Rachmaninoff Concertos on consecutive nights in Hamilton Place.

"I say five concertos because as well as doing No. 1 and No. 3 on the first night and No. 4 and No. 2. on the second night, I'm doing the Rhapsody on a Theme by Paganini on the second night as well and I think that's really Rachmaninoff's Fifth Piano Concerto," Ozolins says.

Whatever, it means that on Night One Ozolins plays 69 minutes of piano concerto. On Night Two, 83 minutes worth. It's something the internationally renowned pianist Valerie Tryon thinks should go into the Guinness Book of World Records.

"I never wanted a marathon of these proportions," Ozolins confesses. "What I wanted was to play all of them, because I have recorded them all with the Toronto

Symphony on CD, but on three different evenings, maybe a week apart or something, like Ashkenazy did it New York.

"It's not just taxing for the fingers. It is also a marathon for the brain. The pieces have literally millions of notes for piano and orchestra. Just to remember them all is amazing, let alone play them."

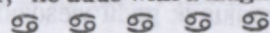
Brott might have thought the marathon formula was wonderful, but Ozolins didn't.

"I tried to persuade Boris (Brott) to at least have one night of rest between the concerts but then logistics couldn't be worked out and I got stuck with this," he laments.

"Still," he sighs philosophically, "Boris is a good conductor with romantic sensibility."

"If we have a good piano for the performance, perhaps voice the one in Hamilton Place that Ann Schein played the Rachmaninoff on for the Great Romantic Festival, to increase the volume of the middle register, it might work.

"It had better," he adds with a laugh. □

AN OBITUARY

IMANTS TĀLIVALDIS JĀNIS FRIŠMANIS

* January 28, 1911

+ January 10, 2001

Imants Tāivaldis Jānis Frišmanis was born on the 28th of January 1911 in Riga, Latvia. Although born there he considered himself a true Zemgaliētis - a citizen of one of the provinces in Latvia. There he grew up finishing his high school years at Jelgava's classical high school in 1929. During summers he spent much of his time at "Anes muiža" where the family had one of its brick factories. Much of his time was spent in mechanical factories, so to no one's surprise his detail for mechanics led him to studies in electrical engineering. He convinced his father to send him to Berlin to study since most of the engineering literature of the day was in German. Thinking he could kill two birds with one stone learning the language and trade, he finally succeeded in his desire. However, he became disillusioned with the political situation in Germany and returned to Latvia where he enrolled in the engineering faculty of the University of Latvia in 1930, the same year as he joined the fraternity *Selonija*. It took him 11 years to complete his degree for many different reasons: due to his love of life and mischief along with 2 years of service in the army or in his own words "Studijas ievilkās jautrās dzīves dēļ". He had a wry sense of humour.

He married Margareta Jekševics on May 18, 1935 with whom he would share 67 years who predeceased him by a little over a year. After the postwar DP days in Germany where Imants worked for the Americans and also helped to organize the Latvian Engineers and Technicians, he emigrated to Canada, later welcoming his family after having found work with Ontario Hydro and later with Montreal Engineering Co. and Canatom Inc. He worked until he was 81 years of age as a consultant to this firm.

Imants Frišmanis is survived by his daughter Inta and granddaughters Renata and Julia.

Funeral service was held on January 13 at the Collins Clarke Funeral Home, 5610 Sherbrooke West, Montreal, Rev. Rasma Caune officiating. There she read the obituary published above. Members of the Fraternity *Selonija* stood guard at the coffin and several leaders or represen-

tatives of Latvian organizations in Montreal said their farewells to Imants Frišmanis noting his dedication and support of the Latvian community in many facets of its activities. □

Comments, contributions and donations towards this section of the publication are most welcome. Please address any of them to the Editor:

291 Lorraine Dr., Baie d'Urfé, QC, H9X 2R2

Telephone 514-457-9832; Fax - 514-457-3496

OTAVA

Iznācis Otavas Latviešu Biedrības apkārtraksts Nr. 50. Tā redaktors ir Miķelis Svilans. Šis izdevums iznāk trīs reizes gadā kopš 1984. gada un tajā atrodam vispusīgu ziņu klāstu par galvenajiem sabiedriskiem notikumiem šajā latviešu centrā, Kanadas galvas pilsētā. Otavai ar Montrealu ir izveidojusies laba sadarbība dažādos laukos. Viens no tiem kļuvis itin ciešs - Montrealas ev.-lut. Trīsvienības draudzes īpašumā Tērvete. Sadarbojas abas latviešu skolas, pārmijus ik gadu viesojoties vienā vai otrā. Arī tikko aizvadītajos valsts svētku sarīkojumos kopā uzstājās abu centru kori, sniedzot interesantas programmas. Tas dod koristiem sparū dziedāt, jo ir iespēja vairāk uzstāties, un reizē stiprina mūsu kultūras dzīvi. Izveidojusies arī sadarbība to LNAK padomes locekļu starpā, kas nāk no šīm 2 pilsētām. Abas DV nodaļas sadarbojas palīdzības saīpu sūtījumos uz Latviju. Teātra izrādēs parasti ir skatītāji no abām pilsētām, it sevišķi ja tās notiek tikai vienā no tām. Ir patiesš gandarijums, ka ir izveidojusies tik izkopta sadarbība. Savā ziņā to veicina vēl kāds cits fakts, proti, ka Otavā atrodas Latvijas Republikas vēstniecība.

Šoreiz sniedzam mūsu lasītājiem **Izvilcumu no Ata Zakatistova uzrunas** Latvijas Neatkarības pasludināšanas 82. gada dienā, Otavā. Tas publicēts piminētajā OLB Apkārtraksta 50. numurā:

Svešas vērtības: ieradums vai pārliecība?

Milje lavieši, godājamās amatpersonas, svētku viesi!

Ar patiesu prieku par mūsu valsts neatkarību, apsveicu Jūs visus svētkos. Šodien līdz ar mums savu lepnumu par mūsu tēvu un tēvu tēvu sasniegumiem izrāda latvieši dažādās pasaules malās. Mēs visi nevaram būt Latvijā, bet nekas mums neliedz parādīt savu nacionālo stāju, priecāties par pagātnes mantojumu un cerēt uz gaišu nākotni. Būsim atklāti savās emocijās un droši savos darbos. Vēlreiz apsveicu visus klātesošos.

Šodienas uzrunai esmu izvēlējis tematu, kas ir ļoti svarīgs katra emocionālai drošībai un mūsu visu savstarpējai saskaņai - "Svešas vērtības: ieradums vai pārliecība?" Kad es būšu nobeidzis savu runu, es ceru, ka mēs visi varēsim vienoties par manas uzrunas mērķi. Latvijas sabiedrība ir sašķelta grupās, kuŗas nespēj atrast kopējas vērtības. Pilsētnieki nespēj saprast problēmas laukos. Rīga šobrīd izbauda ekonomisku izaugsmi, taču tā paliek šķirta no pārējās Latvijas. Kurzemnieki zobojas par Latgales iedzīvotājiem. Problēmas starp Rietumu un Latvijas latviešiem neiet mazumā. Vieni nepadotik būt visu laiku kritizētiem, otriem nepadotik būt atstumtiem no Latvijas sabiedriskās dzīves. Latvija un latvieši paši šobrīd nespēj vienoties kopējiem mērķiem un sadarboties, jo sabiedrībā trūkst uzticības. Manas runas mērķis ir parādīt, ka uzticības veidošana starp dažādiem sabiedrības slāņiem ir mūsu pašu rokās. Es uzaicinu mūs visus kopā, un katru atsevišķi, būt iecietīgiem pret apkārtējiem. Es uzaicinu nomainīt emocionālus saukļus pret gatavību izklausīt otra cilvē-

ka ieceres un nodomus. Mūsu valstij nenāk labums no pilsoņiem, kas sabojā savu veselību pēc vienīgās taisnības. Latvijai ir nepieciešami pilsoņi, kas spēj sadarboties kopēju mērķu īstenošanai.

Runāt par vērtībām ir grūti, galvenokārt, tāpēc, ka vērtības ir tik dažādas, un tāpēc, ka vērtības mainās. Bet ir nepieciešams runāt un domāt par vērtībām, jo atšķirīgas vērtības ir galvenais iemesls stridiem un nesaskaņām sabiedrībā. Šodien es nemēģināšu Jūs mācīt, kas ir pareizi un kas ir aplami, jo es nezinu atbildi uz šo jautājumu. Es gribu parādīt, ka taisnības meklēšana ir postoša. Katram ir sava taisnība, un katram ir savi iemesli iedomāties, ka tā istā taisnība ir viņam. Mēs nekad nevarēsim vienoties par pliku patiesību, jo mēs nekad neatradīsim pietiekami stingru pamatu tās pierādīšanai. Bet mēs varam vienoties par to, kas ir saprātīgi un kas nav saprātīgi. Tā atšķirība starp taisnības meklēšanu un vienošanos par saprātīgu risinājumu ir būtiska. Ja mēs meklējam taisnību, tad mēs nedomājam par sekām. Taisnība ir taisnība, lūzt vai plīst, pēc manas taisnības var nākt ūdensplūdi, jo es uz to pastāvu. Ja mēs runājam par saprātīgu atrisinājumu mūsu raizēm un uztraukumiem, tad mūs interesē tieši sekas. Ko citi cilvēki darīs, ja es izvēlos atbalstīt noteiktu uzskatu. Vai pēc manis tiešām lūzis un plīsis? Un ja tā notiks, vai man nebūtu labāk mainīt savus uzskatus?

Sāksim ar vienkāršu jautājumu - kas ir vērtības un kādas vērtības mēs varam uzskaitīt? Parasti, cilvēki runā par lielajām vērtībām. Morāles pamatu pamatus veido likumi. Tev nebūs zagti, Tev nebūs iekārot sava priekšnieka sievu, Tev būs milēt savus vecākus un par tiem gādāt. Nedari citam to, ko Tu negribētu pats izjust. Un tā tālāk. Taisnīgums un drosme ir vērtības, kas tiek godinātas, kamēr nodevība un gljēvums tiek nopelti. Man nav nekas sakāms par šīm lielajām vērtībām, jo lielos vilcienos mēs visi piekritam, kādām tām ir jābūt. Es gribu parādīt to, ka blakus lielajām vērtībām mūsu dzīve ir piepildīta ar mazām, ikdienišķām vērtībām. Un šīs mazās vērtības ir vissvarīgākās, jo par tām mēs vismazāk domājam.

Parunāsim par piemēriem. Kad mēs skatāmies apkārt, mēs redzam dažādas lietas, kuŗu nosaukumus mēs zinām. Tur ir krēsls, galds, cilvēki, šķīvji, spilveni, tējkannas un citas lietas. Un līdz ar šo drošību par mūsu zināšanām par apkārtējo pasauli nāk morāla pārliecība, ka tas ir pareizi. Mēs ticam, ka jeb kuŗš cits cilvēks mūsu vietā pasauli uztvers tāpat kā mēs. Šī pārliecība ātri vien sabrūk, kad mēs sākam par to domāt. Mana vecmamma spilvenu sauca par 'ķisenu' un šķīvi - par 'telēķi'. Vai man ir lielākas tiesības lietot vārdu 'spilvens', nekā viņai vārdu 'ķisens'? Viņa bija augusi vidē, kur ķisens bija 'ķisens'. Es esmu audzis vidē, kur spilvens ir 'spilvens'. Vai tur ir vēl kas vairāk?

Jā. Cilvēki domā, ka ir noteikti likumi, kas skaidri parāda, kā jālieto vārdi. Un es tam nepiekritu. Meklēsim skaidrību piemēros.

Es esmu dzimis un audzis Jēkabpilī. Visa Latvija šo pilsētu pazīst kā Jēkabpili, bet paši jēkabpilieši savu pilsētu sauca par 'J-ē-kabpili' (Diemžēl, pastāvošajā ortografijā nav atšķirības starp plato un šauro e) Tādēļ ar -ē- apzīmēsim skaņu, kas skan vārdā "mēs". *Red.*) Tā atšķirība, kā Jūs jau variet nojaust, ir starp platā un šaurā 'e' un 'ē' izrunu. "Es e-smu cilvēks no J-ē-kabpils" tiek atzīts par labi saprotamu un pareizu teikumu J-ē-kabpili. Es esmu cilvēks no Jēkabpils" ir pareizs teikums pārējā Latvijā. Ja es Jēkabpili teiktu "es esmu cilvēks no Jēkabpils", tad vietējie mani uzskatītu par klaunu. Un ja es Rīgā teiktu, ka "es esmu cilvēks no J-ē-kabpils", tad vietējie mani uzskatītu par lauķi. Kuŗam ir taisnība?

Sestdien, 2001. gada 3. martā plkst. 18.30

KALPAKA BALLE

Otavā

Capone's Ristorante (Banquet Room) 831 Industrial Ave.

Vakariņas, vīns, deja – spēlēs iecienītā kapella „Christl”.

\$65 no personas, studentiem \$55.

ATLIKUMS BRĪVĪBAS PIEMINEKĻA ATJAUNOŠANAS FONDAM

Visi laipni ielūgti!

Pieteikšanās pie Mārtiņa Sausiņa:

(m. 819-685-1433; d. 613-952-2701; martin.sausins@sympatico.ca).

Smokings vai tumšs uzvalks; dāmām vakara tērps.

Riko Korporāciju kopa Otavā

Mums jābūt ļoti uzmanīgiem pirms mēs atbildam šo jautājumu, jo mūsu sīkās uzvaras valodniecības laukā var būt iegūtas par pārāk smagu cenu. Iedomāsimies sirmu tantiņu, kuŗa, J-ē-kabpili dzivodama, ir nosaukusi savu gotiņu par 'M-ē-tru'. Ja mēs dodam vaļu kādam Rīgas, vai Toronto valodniekam izšķirt jautājumu, pamatojoties uz likumu, tad mēs šim valodniekam dodam tiesības pateikt sirmajai tantiņai, ka viņa nezina to, kā sauc viņas govi. Jūs, tantiņ, tikai domājat, ka Jūsu gotiņu sauc par 'M-ē-tru'. Īstenībā, to sauc par 'Mētru'. Nu, ko lai tāda tantiņa atbild? Es pilnīgi atbalstītu šo tantiņu, ja viņa teiktu sekojošo. Vai Tu d-ē-liņ, esi to gotiņu barojis? Vai Tu esi viņu slaucis un apmīlojis? Nē? Nu tad, d-ē-liņ, es Tev varu pateikt pilnīgi skaidri, ka manu gotiņu sauc par 'M-ē-tru'.

Līdzīgā veidā mēs varam domāt par Jēkabpili un jēkabpīliešiem. Likums saka, ka tā pilsēta ir Jēkabpils. Mēs varam izvēlēties, vai pievērst uzmanību šim likuma pielietojumam, vai nepievērst. Ja mēs pastāvam par savu taisnību, tad mēs apgalvojam, ka cilvēki, kas šajā pilsētā dzīvojuši paaudzū paaudzēm, cilvēki, kas šo pilsētu pazīst un mīl, ka nezina pat tik daudz, kā šīs pilsētas īsto nosaukumu. Vai tas ir saprātīgi? - Nē. Tā cena, ko mēs maksājam par pliko taisnību, ir pārāk augsta. Mēs nepelnīti apvainojam cilvēkus un bez jeb kāda pamatojuma mēs pieņemam lēmumus par to motivāciju, kas liek cilvēkiem izvēlēties vienu vai otru vārdu noteiktas lietas nosaukšanai.

Šī saistība starp valodu un tās lietotājiem nav ierobežota tikai ar vārdu lietošanu. Valodas plūdums, teikumi un izteikumi mainās. Sekojošais stāstiņš Augšzemes dialektā Jums dos iespēju paklausīties to valodu, kuŗu dzirdēja vācu mācītāji Georgs Mancelis un Vecais Stenders. Georgs Mancelis tulkoja Biblii latviešu valodā, Vecais Stenders bija pirmais, kas publicēja latviešu valodas gramatiku un ābeci. Šie abi mācītāji savas dzīves lielāko daļu nodzīvoja Sēlijā, kur cilvēki toreiz, un arī tagad, runā citādi. Tā runāja mans vectēvs un daudzi pirms viņa. Vai kāds var saņemt dūšu un pateikt, ka tas ir nepareizi?

Citi soka, mūsu pusē visi tikai eimāt in eimāt, noakt nivins nanoakāt. Noak gon. Kas bez koaju, tis noak, kas koajoam, tis it. Vosara noak, vokars noak, mīgs noak, smikli noak, jubileja noak, daudz kas noak. Bet, ja Tev je koajas, ta kas par noakšanu, ta tikai ej šur! Man redzēs, ka mūsu puses volūda jer i jer loboaka par citoam.

Lejzernīki cita voarda i nazina, tik ļūti ļūti. A mums nikas nav ļūti. Mums voardu natroukst. Pimāra pēc jemsim vīglu. Vīgla nosta. Ka tev vīgla nosta, ta i namoni, kas iz placīm. Bet citureiz nosta net vīgloaka par vīglu. Koata tu pateiksi? Ļūti vīgla nosta? Par kū ļūti? Ta mes sokoam: smagi vīgla nosta.

Meiçoates mēdz bout cita par citu smokoakas. Bet je i toadas, kas smukokas par visoam. Koa ta tu teiksi? Ļūti smuka meiçoate? Par ko ļūti? Ta mes sokoam: brismīgi smuka.

Nou i pots redzi, kas mums par skaistu volūdu. Mums var bout i troki zirgi, i trokai lēni zirgi. Gudri veiri i oplamai gudri. Voargi veceiši i stipri voargi (Valdemārs Ancītis *Sēlijas Grāmata*, apgāds "Signe", 1999, 24. lpp.).

Šī saruna par vārdu lietošanu ir ļoti nozīmīga. Tā parāda, ka valodas lietošanas laikā mēs pasauli bagātinām ar vērtībām. Vārdi nav tikai lietu nosaukumi. Vārdi parāda mūsu attieksmi, mūsu ieceres un mūsu ieradumus. Ir svarīgi saprast divas nozīmīgas lietas. Pirmārt, valodas lietošanu nevar saistīt ar indivīda izvēli. Mēs lietojam tos vārdus, kuŗus mūsu laika biedri saprot. Otrkārt, cilvēki ir ļoti jūtīgi par valodas lietošanu, jo viņi identificē sevi ar to valodu, kuŗu tie lieto. Runājot par valodas lietošanu, mēs vienlaikus runājam arī par cilvēkiem, kas šo valodu lieto. Šo divu atziņu vērtība ir milzīga. No vienas puses, tās parāda, ka mūsu valodas lietošana ir ieraduma, nevis izvēles vai pārliecības jautājums. No otras puses, tās parāda, ka mēs uzvedamies tā, it kā valodas lietošana būtu katras izvēles jautājums.

Kāpēc viss šis ir svarīgi? Atgriezīsimies pie jautājuma par noslāpošanos latviešu sabiedrībā un par uzticības trūkumu cilvēku starpā. Ja mēs saprotam to, ka valodas lietošana ir ieraduma, nevis izvēles jautājums, tad mums jāatbalsta skojošs spriedums. Atšķirības vārdu lietojumā un teikumu veidošanas formā nav pietiekams pamats aizdomām par cilvēka pārliecību. Tās parāda cilvēka ieradumus, tās parāda mums to, kādā vidē cilvēks ir dzīvojis, bet tās neparāda to, kam cilvēks tic. Ja mēs gribam runāt par kāda pārliecību, tad mums ir jāskatās uz viņa darbiem, nevis vārdiem.

Beidzot esmu nonācis pie ļoti jūtīga jautājuma, proti, kā novērtēt okupācijas laikā notikušās izmaiņas latviešu valodā? Un mans slēdziens ir sekojošs. Šo jautājumu var atrisināt nevis meklējot taisnību un sirdsmieru likumu pielietošanā, bet gan meklējo saprātīgu atbildi. Šo jautājumu var novērtēt tikai tad, ja mēs pilnībā izprotam mūsu izvēles sekas.

Esmu neskaitāmas reizes novērojis, kā sarunas pāraug strīdos valodas lietošanas dēļ. Un man, dažkārt, metas nelaba dūša atkal un atkal dzirdot teikumu, ka tāda vārda latviešu valodā neesot. Piemēra pēc, Rietumu latviešiem pārmet, ka vārda 'eventuēli' latviešu valodā neesot. Tietumu latvieši paši ir gatavi ziedot laiku un enerģiju pierādot, ka vārda 'kolektīvs' latviešu valodā neesot. Mani neinteresē, kuŗam ir taisnība. Mani interesē

tā cena, par kādu šī plikā taisnība tiek pirktā. Un tā cena parasti ir pārāk augsta.

Kad Latvijā auguši cilvēki dzird citu valodas ritmu, kādu ačgārni pateiktu 'r', kādu 'eventuēli', un, pa to starpu vēl kādu angļu vārdu, viņi ir gatavi apgalvot, ka priekšā stāvošais Rietumu latvietis neko nesaprāt par Latviju. Un vai šī nav pārāk augsta maksa par citādi izrunātiem vārdiem? Cilvēks, kuŗš savu mūžu ir veltījis Latvijai, kuŗš ir raudājis, dzirdot Latvijas himnu, kuŗš saviem bērniem ir mācījis latviešu valodu, tiek nepamatoti nosaukts par ne-jēgu tajā vienīgajā viņam svētajā jautājumā par Latviju. Līdzīgā veidā, kad Rietumu latvieši sāk nepacietīgi dīdīties, dzirdot vārdu 'kolektīvs', viņi ir gatavi apgalvot, ka priekšā stāvošais cilvēks ir komūnists. Un vai tā nav pārāk augsta maksa par citādi lietotu vārdu? Cilvēks, kuŗš ir lepojies par savu godīgumu un kuŗš ir pratis savu privāto dzīvi turēt šķirtu no ideoloģijas tiek nosaukts par dienas zagli.

Mums ir jārunā par valodu. Mums ir arī skaidri jāapziņās, ka valodas jautājumi ir jautājumi par estētiskām vērtībām. Mēs varām runāt par skaisti pateiktu domu, samudzinātu vārdu virkni. Mēs varam runāt par piemērotu, skaistu vārdu zināma notikuma aprakstīšanai, vai arī nepiemērotu, patapinātu vārdu. Mēs varam runāt par patikamu sarunu un par nepatikamu sarunu, bet mēs nevaram lietot valodas izpratni par pamatu morāliem spriedumiem par cilvēka pārlicību.

Vai mūsu Latvija ir pelnījusi to, ka mēs, Latvijas pilsoņi un tās patrioti, vienojamies kopēju mērķu labad? Vai mūsu zeme būtu labāka, ja mēs spētu sadarboties viens ar otru? - Jā. Lai to panāktu, mums ir jāmācās novērtēt tas, ka dažādība bagātina mūsu zemi.

Mūsu tautas vēsture, katra novada vēsture, katras dzimtas vēsture runā ar mums caur mūsu valodu. Nekas nemainīs šo dažādību. Likumi nevar izmainīt vēsturi. Šodienas uzrunas mērķis bija parādīt, ka valodas analīzi nevar izmantot morālu spriedumu pamatošanai. Es domāju, ka šis slēdziens ir mazs solis pareizajā virzienā. Latvijas attīstībai ir nepieciešama dažādu sabiedrības daļu sadarbība. Sadarbības veidošanai ir nepieciešama savstarpēja uzticība. Uzticība var veidoties, ja mēs izvairāmies no pārsteidzīgiem spriedumiem par cilvēka pārlicību, pamatojoties uz viņa ieradumiem.

Šodien mēs godinām savu Tēvzemi. Mēs lepojamies par tās pagātni un ceram uz labāku nākotni. Paskataties visapkārt. Cilvēki, ar kuŗiem mēs esam kopā, nāk no dažādiem novadiem, no dažādām ģimenēm. Katram ir sava dzīves stāsts, savi draugi un savi ienaidnieki. Visa šī dažādība ir bagātība, jo mēs varam viens no otra mācīties. Mēs varam viens otru atbalstīt grūtā brīdī. Mums nav jādzeļalus vienatnē, vai ar svešiniekiem. Mēs esam latvieši, un mēs esam dažādi. Gadī ir gājuši, bet šī dažādība nav mainījusies. Pilsētnieki un lauku ļaudis, latgalieši, vidzemnieki un Krievijas latvieši sanāca kopā veidot mūsu valsti 1918. gadā. Viņi spēja vienoties kopējam mērķim. Leģionāri netika sakauti tikai tāpēc, ka dažādi cilvēki rada spēku kopējai cīņai. Visa Latvija vienojās barikāžu laikā Rīgā un aizstāvēja savu brīvību. Tā ir mūsu tradīcija. Kanadā dzīvodami, mēs par to varam lepoties. Uzticēsimies viens otram un sadarbosimies mūsu Latvijai. Mūsu zeme to ir pelnījusi, un mums pašiem līdz ar to būs vieglāka un labāka dzīvošana. Dievs, svētī Latviju! □

Latvijas Republikas vēstniecības Otavā adrese ir
280 Albert St., Suite 300, Ottawa, ON, Canada K1P
5G8; t. 613-238-6014, f. 613-238-7044; konsulārie
pakalpojumi - tel. 613-238-6868

e-pasts: latvia-embassy@magma.com;

web: <http://www2magma.com/~latemb/ca>

TEOFĪLS BIĶIS

Latvijas mūzikas akadēmija. LR Kultūras ministrija

Strauji, nežēligi noslēdzies spilgts, skaists mūžs. Pārcirsts pašā pilnbriedā: no ums aizgājis Teofilis Biķis - talantīgs pianists un pedagogs, vērienīga, bagāta personība, jauks, gaišs cilvēks. Jau mācību gados E. Dārziņa mūzikas skolā (ped. Jutas Dauules klasē) viņa dotumi spilgti uzmirdzēja konkursos, festivālos, skatēs. Sekoja studijas Maskavas konservatorijā (1970-1975, asistentūrā 1977-1980, prof. Ļeva Vlasenko klasē), mūzikāla un personiska izaugsme, saskaņoties ar pasaules nozīmes māksliniekiem un notikumiem. 1975. gadā viņš ieguva 1. vietu nozīmīgajā Viana de Motes pianistu konkursā Portugālē.

Tomēr Latvijai viņš tolaik izrādījās nevēlams - garīdznieka dēlam neatradās vieta mūsu toreizējā izglītības sistēmā. Dzīves un darba ceļš aizveda uz tālo Novosibirsku, kur pianists auglīgi strādāja 14 gadus (pedagogs, klavieņu katedras vadītājs), ievadot lielajā dzīvē daudzus jauniešus ar ievērojamiem meistariem.

Tikai 1989. gadā Teofilis Biķis kopā ar dzīves biedri Judīti atgriezās Rīgā. 1990. g. uzņemoties speciālās klavieņu klases vadību un mācot radoši saistošu, individuāli iezīmīgu klasi. Viņa klases regulārie vakari bija notikumi mūzikas dzīvē - daudzpusīgi, atraisīti, spilgti. Profesora audzēkņu skaitā ir vesela virkne starptautisko konkursu laureātu: Ināra Zandmane, Diāna Ketlere, Jevgeņijs Samoilovs, Juris Žvikovs, Juris Zariņš, Viktors Rītovs, Sanita Šablovskā, Toms Ostrovskis, Gabriela Černavskā, Vestards Šimkus, Endijs Renemanis, Toms Juhņevičs un citi. Viņš bija viens no nedaudzajiem mūsu augstskolas mācībspēkiem, kuŗi gan mācīja ārzemju studentus, gan regulāri sniedza meistarklases ārzemēs.

Tieši pēdējos gados atplauka arī Teofila Biķa koncertdarbība: gan virkne solo koncertu - sevišķi iezīmīgās F. Šopēna monografiskās programmas - gan uzstāšanās ar orķestri (vēl pavasazrī neaizmirstams V. A. Mocarta dubultkoncerta atskaņojums kopā ar V. Šimku), gan līdzdalība LNO jaunā koncertflēģeļa ieskandināšanā, Melngalvju nama analoga sarīkojumā, klavieņu katedras ciklā visas L. van Bēthovena sonātes u. c.

Vienmēr labvēlīgs, atsaucīgs un sirsnīgs - tāds Teofilis Biķis paliks mūsu atmiņā. □

*

Ar Teofilu Biķi sapazinās 2 pēdējās latviešu jauniešu internacionālajās mūzikas nometnēs 1998. un 2000. gadā, Ogrē. Ar viņu varēja tērzēt ne tikai par mūzikas jautājumiem, bet arī par citiem tematiem. Nometnes dalībnieku un lektoru saimē viņš bija ļoti ieredzēts un ievērojams mācības spēks. Viņš jaunajiem mūziķiem atdeva sevi un viņu saimē ievēda vairākus savus ārzemju pārstāvjus, kas nometnē patiesi deva internacionālo raksturu. Viņš bija iededzies par nometnes ideju un bija atdevis tai savu esmi. Atceros sirsnīgu tikšanos Mūzikas skolas ēdnīcā 2000. g. nometnes laikā, jūlija vidū, kad viņam jau bija jāievēro noteikts režīms savas veselības uzturēšanā, bet tas viņu nekavēja būt šajā skaistajā Latvijas pilsētā. Mūsu saruna bija spraiga un viņš jau domāja par nākamo nometni, kuŗu paredzējam 2002. gadā, turpat Ogrē. Man jāpateicas par to reto izdevību, kas mani saveda kopā ar šo vienreizējo cilvēku, lielo mūziķi un jaunatnes pazinēju. To apliecināja nometnes dalībnieki, kas viņu vienkārši dievināja. To nevar panākt visi audzinātāji. Tagad vēl vairāk izjūtu rokas spiedienu, ko devām viens otram, kad teicām ardievas, jo tad vēl nezinājām, ka tas būs pēdējais. □

Mārtiņš Štauers

IMANTS TĀLIVALDIS JĀNIS FRIŠMANIS

Dzimis 1911. gada 28. janvārī, Rīgā

Miris 2001. gada 10. janvārī, Montrealā

Izvadīts 2001. gada 13. janvārī

Korporācijas Selonija rakstu krājumā, 70 gadu sliekšņi sasniedzot, Imants Frišmanis par sevi sniedz sekojošu autobiografiju:

"Neskatoties uz to, ka esmu dzimis Rīgā, esmu kārtīgs zemgalielis. Mans tēvs Ansis (sel. 1867) un viņa priekšteči nāk no Miežeļu mājām Plātones pagastā. Māte Alvine, dzim. Kaugars, nāk no Celmraugu mājām Lielupes krastā, Valgundes pagastā.

Esmu dzimis 1911. gadā. Vidusskolu - Jelgavas Pēterā klasisko ģimnaziju - beidzu 1929. g. Skolas brīvo laiku un vasaras brīvdienas pavadīju Ānes muižā vienā no mūsu ķieģeļu fabrikām. Pareizāk sakot, laiku pavadīju mehāniskās darbnīcās, jo prāts no bērna kājas nesās uz mehāniskām lietām. Atceros, ka no mātes dabūju dažu labu pierienu, kad aizrāvēis aizmirsu nākt pusdienās. Jau agri bija skaidrs, ka mācišos par inženieri. Biju noskaidrojis, ka pieejamā literatūra ir vācu valodā, bet skolas gados valodās biju gaužam vājš. Tamdēļ nolēmu studijas sākt Vācijā, lai iemācītos vācu valodu un, varbūt, tur arī nobeigtu studijas 4 gados Latvijas 6 1/2 gadu vietā. Tēvu bija grūti pierunāt, jo viņam bija bijušas vairākas karošanas ar vācu baroniem. Viņš mēdza teikt: "Vietā, kur vācietis uzlicis savu papēdi, septiņi gadi zāle neaug." Beidzot viņu "pielauzu" un studijas sāku Berlīnē 1929. g.. Kaut cik valodā ielauzījies, prāts mainījās. Nepatika topošo nacistu vienību bravūrīgās izdarības. Tā atgriezās mājās un 1930. g. sāku studijas Latvijas Universitātē, kur beidzu pēc 11 gadiem ar inženiera elektriķa gradu. Studijas ievilkās jautrās dzīves dēļ. Arī obligātā kara dienestā pavadīju 2 gadus. Dienestu beidzu fil! Galindoma vadītā kara būvniecībā krievu uniformā, kaprāja "čīnā".

1930. g. mani uzņēma Selonijā. Šo goda stāvokli saniešanu ne jau kādu labo tikumu dēļ, bet gan kā Selonijas filistra dēls. Arī brālis Mintauts sastāvēja Selonijā, gan ne visai aktīvi. Selonijā pavadītie gadi man ir palikuši visjaukākā atmiņā. Manam oldermanim Vilim Vuškaiņam bija zināmas grūtības no manis iztaisīt kārtīgu buršu. Mana ārpus konventa "jautrā" dzīve saprotamā kārtā aizkavēja kārtīgi pildīt konventa pienākumus. Kneipojot, parasti uz rīta pusi, man vienmēr patika sist malciņus. Rapiņu menzūrā (divkaujā -red.) neesmu bijis, bet man bija viena interna pistoļu menzūra. Gadījās, ka tānī rītā arī citām draudzīgām korporācijām bija līdzīgas izdarības, un pistoles sekundantiem neizdevās nolieņēt. Tā mans sekundants Bechmanis stāvēja ar "naganu". Menzūrā nekādu skādi nenodarījam. Tā kā visa vaina bija manā pusē, tad pēc komandas izšāvu taisni gaisā, pretinieks izšāva vadziņu sniegā man pie kājām. Pistoles pieprasīja tādēļ, ka manam partam Mārtiņam Šmitam, mazā auguma dēļ paukošana nebija stiprā pusē. Es arī šo prasību atbals-

tiju, ko bija vairāk kā iespējams, ka ar rapiņiem Mārtiņš būtu nepelnīti cietis.

Komunistu okupācijas laikā mūsu fabrikas nacionalizēja. Es sāku strādāt Ķeguma pārvaldē kopā ar citiem "bijušiem" cilvēkiem. Atceros, ka mans priekšnieks bija prof. Tormanis, kurš bija izsviests no augstskolas. Visus Ķeguma inženierus krievi lika mierā. Viņiem svarīgāki bija elektrificēt visādus militāros uzņēmumus.

Pirms otrreizējās krievu ienākšanas Rīgā, radās ideja izkļūt uz Vāciju pa jūras ceļu. Vācijā palīdzēju organizēt latviešu inženieru un tehniķu kopu, ap 150 cilvēku. Strādājām amerikāņiem. 1948. gadā iebraucu Kanadā, sākumā gan bez ģimenes. Sāku strādāt pie Ontario Hydro Pēc tam esmu piedalījies spēkstaciju projektēšanā dažādās pasaules malās. Esmu saistījies ar Montreal Engineering Co. un viņas Canatom Inc., jau 26 gadus. Pēdējos 7 gadus esmu internal consultant pie visiem Canatom's atomisko spēkstaciju un smagā ūdens ražošanas projektiem. Firma pieprasīja, lai strādāju pilnu laiku vēl līdz 1981. gadam, kam arī piekritu.

Mana sieva Margrieta ir Selonijas fil! inž. ķimikā Anša Jekševica meita, studējusi ķīmiju-farmaciju, sastāv Imērijā.

Meita Inta, dz. 1939. g., beigusi McGill universitāti (fiziku-matēmatiku). sastāv Imērijā, precējusies."

Montrealā Imants Frišmanis sastāvēja Latviešu Inženieru apvienībā, Montrealas inženieru un tehniķu kopā, latviešu ev.-lut. Trisvienības draudzē, bija viens no Montrealas latviešu sabiedriskā centra dibinātājiem, atbalstīja MLB Ziņotāju un dažādos kultūras pasākumus. Viņa asais prāts un spriedums lika nopietni padomāt un bieži bija vietā. Viņa devums Montrealas latviešu sabiedrībai bija ievērojams.

Pēdējā gaitā Imantu Frišmani no Collins Clarke bēru nama 13. janvārī izvadīja māc. Rasma Caune un ap 50 izvadītāju, kurū vidū bija seloņi, kas kādu laiku stāvēja goda sardzē pie zārka, Montrealas korporāciju kopas locekļi, bijušie darba biedri, tuvinieki, draugi un mūsu sabiedrības patreizējie vadītāji vai viņu pārstāvji.

Atvadu vārdus Selonijas vārdā teica Eriks Leimanis, korporāciju kopas - Kazimirs Deksnis, Latviešu sabiedriskā centra - Augusts Pušpurs, ev.-lut. Trisvienības draudzes - Dags Demandts. Pensionāru apvienības - Volde-mārs Paegle un Montrealas latviešu biedrības - Mārtiņš Štauers.

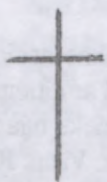
Bēru mielasts notika viņa mājā, meitas Intas un mazmeitu Renātas un Jūlijas (Julia) izkārtojumā.

Vieglas smiltis!

	Mūžībā aizgājis
	inženieris
	IMANTS TĀLIVALDIS JĀNIS FRIŠMANIS
	Dzimis 1911. gada 28. janvārī Miris 2001. gada 10. janvārī
	Viņu piemin <i>Montrealas Latviešu Biedrība MLB Ziņotāja redakcija un redaktors</i>

+ 2001. gada janvāra sākumā Latvijā mirusi kādreizējā Montrealas latviešu saimes locekle **Zelma Kušils**, kas pirms vairākiem gadiem pārcēlās tur uz pastāvīgu dzīvi. □

Dieva mierā aizgājusi mūsu
mīļā māsa

LIDIJA PAEGLE

Dzimusi 1932. g. 6. oktobrī

Mirusi 2001. g. 10. janvārī, Tukumā

Aizsnieg skuju klāta taka,
Sniegs vēl snieg un snieg.
Tev zem baltas baltas segas
Dziļi dziļi jāaizmieg.

Par viņu sēro

māsa Mirdza un brālis
Voldemārs ar piederīgiem

POLĪTISKA BUMBA KVEBEKĀ

2001. gada 11. janvārī Pekistu partijas vadītājs un Kvebekas premjers Lusiens Bušārs (Lucien Bouchard) paziņoja, ka tūdaļ atkāpjas no partijas vadītāja amata un līdz ar atvītotāja atrašanu arī no premjēra posteņa. Tas bija it kā bumbas sprādziens provinces politiskajā dzīvē. Par iemeslu viņš minēja ģimenes apstākļus un nespēju vadīt Kvebeku uz neatkarīgu valsti mazās kvebekiešu atsaucības dēļ šim mērķim, kā arī neiecietību, kādu izrāda partijas 'cietgalvji' ('hardliners') pret židu un citām minoritātēm.

Gaišregi un politiskie vērotāji šādu iespēju gan bija jau paredzējuši 2000. gada beigās, bet tomēr nebija šādai ziņai sagatavoti. Visvairāk pārsteigti izrādījās paši neatkarības aizstāvji un sludinātāji. Rezultātā Kvebekā būs lielas pārmaiņas turpmākajā politiskajā attīstībā. Uz kuŗu pusi tās virzīsies, par to domas dalās. Vairums tomēr ir ieskatots, ka Kvebekas atdalīšanās no Kanadas nu ir atlikta uz ilgāku laiku. Ja jau to nepanāca viens no vispopulārākajiem pekistu vadītājiem, kā tad to paveiks kāds cits viņa sekotājs? Citi ir ieskatots, ka tieši šis risinājums liks partijai meklēt jaunus vadītājus un jaunas pieejas, kas varētu dot nepieciešamo atjaunošanos, lai to tuvinātu savam mērķim, ilgi lolotam sapnim. Visi vērtētāji atzina, ka atteikšanās runa bijusi teicama, ka tā norādījusi uz trūkumiem partijā un bijusi rūpīgi izdomāta.

Lai nu kā, Bušāra laiks ir cauri. Sākusies viņa aizstājeja meklēšana. Tiek izstrādāta kārtība, kādā tas notiks un vairāki kandidāti sāk sagatavot savas pozīcijas. Publiskās izziņu firmas jau paveikušas savu pirmo izmeklēto dalībnieku apzināšanu. Patlaban priekšgalā ir patreizējais premjēra vietnieks un finanču ministrs Bernards Landrijs (Bernard Landry).

Cita izziņa liecina, ka liberāļu partijai un tās vadītājam Ž. Šarē (Charest) pieaugušas iespējas kļūt par nākamo Kvebekas premjēru, ja šodien notiktu jaunas vēlēšanas. Tomēr izredzes ir mazākas pret Landriju, kas kļuvis pazīstams, nekā citiem pekistu kandidātiem. Tā kā nākamām vēlēšanām ir jānotiek tikai pēc vairākiem gadiem, viss tas tajos varētu mainīties.

Federālās valdības pārstāvji patreiz ir atturīgi izteikties un ir izvēlējušies klusēt. Katrā ziņā, 2001. gads būs pārsteigumiem bagāts un dos pilnīgi jaunu virzienu Kvebekas politikā, vienalga, kas pārņems partijas vadības grožus un nāks premjēra amatā. Un ja visam tam pievienojam problēmu, kādu radījusi vienas Montrealas lielpilsētas veidošana, pret kuŗu nostājušās pievienojamās priekšpilsētas, prasot tiesu lēmumu šajā jautājumā, tad varam droši teikt, ka dzīve Kvebekā politiskajā ziņā būs interesanta. Tā savā veidā ietekmēs arī mūsu, latviešu, gaitas šajā provincē.

Redzēsīm, ko varēsīm vēstīt nākamo mēnesi. □

M. Š.

NOTIKUMI MONTREALĀ

TRIJU PAAUDŽU ZIEMSVĒTKU SARĪKOJUMS

Viens no retajiem latviešu saimes sarīkojumiem Montrealā, kur visas 3 paaudzes, sadodoties rokās, kopīgi atskatās uz lielo svētku brīnumu - Kristus piedzimšanu un mūžam neizpērkamu grēku pielietā pasaulē, bija ev.-lut. Trisvienības draudzes un Montrealas latviešu skolas kopīgi rīkotā Ziemsvētku pēcpusdiena. Samērā plašais, izteiktu svētku jūtu un Ziemsvētku noskaņas sarīkojums notika Latviešu centrā, piedaloties ap 100, šoreiz gan visu triju paaudžu pārstāvjiem - Kristus piedzimšanas apliecinātājiem. Tas iesākās iesākās ar māc. Rasmus Caunes šim brīdim labi izdomātu un citādā atspulgā sagatavotu dievkalpojumu, kuŗa nozīmi un lielo notikumu izprata tikpat labi visjaunākā, kā arī vecākā paaudze. Mācītājas vadītā svētku dievkalpojumā un izdarībās bija iesaistīti arī latviešu skolas skolnieki, kas attēloja Kristus piedzimšanu un Betlēmes skatu ar Mariju, Jāzēpu un ganiņi, kam svinīgumu piedeva 12 skaistās baltās drēbēs ar mirdzošām zvaigznītēm virs galvām tērpti eņģēli, draudzei dziedot "Jūs, bērniņi, nāciet..."

Pirms Latviešu skolas Ziemassvētku eglītes uzveduma, skatītājus patīkami iepriecināja seši mazie koklētāji - Inga Vitola, Kaiva Mateus, Aija un Jānis Šarbono, Aija Tompsona un Ināra Klaiše, atgādinot vecākai paaudzei, ka vēl nav aizmirsts latviešu tautatas senais mūzikas instruments, kā arī, ka pie mums, Montrealā, aug jauna tās skandētāju saime un ka kokļu gatavotājam Georgam Strautiņam vēl neaizvērt savas darba istabas durvis. Paldies Latviešu skolas mūzikas skolotājiem un mazajiem koklētājiem par "Skani, skani, mana kokle" skandināšanu. Cerēsīm, ka šis pirmais skandējums nebūs vienīgais, jo mūsu mazā latviešu saimīte labprāt vēlas kavēties atmiņās un pieredzēt izaugam jaunus koklētājus, kas savu latvisko dvēseli spēj izteikt ne tikai latviešu mēlē, bet arī kokles skaņās un latviešu skolā apgūtā latviešu valodā, šeit, tālajā svešas zemes krastā.

Dievkalpojumam sekoja Latviešu skolas kolotāju un skolnieku sagatavotais Ziemassvētku uzvedums - Mirdzas Timmas "Ziemassvētki mežā", kuŗa izpildījumā Ziemassvētku vecīti tēloja Māris Kalniņš, Ziemassvētku vecenīti - Maija Gaile, Valdi - Kaiva Mateus, Māriti - Inga Vitola. Raibās drēbēs tērptos rūķišus tēloja Aija Šarbono, Pēteris un Vincents Hūni, Vilis Klaiše, Jānis Šarbono, Emilija Meklina un Laris Tompsons, bet zvaigznes - Samanta Ozoliņa, Aija Tompsona un Māra Vitola, kamēr piliti attēloja Mārtiņš Mateus un lācīti - Kristaps Tompsons, bet lelles - mazās baltās lellītes - Lea Meklina un Viktorija Karpenkova. Par mūziku rūpējās Jānis Mateus un Andrejs Vitols, bet piemērotas dekorācijas bija gatavojusi Inta Hūna.

Bija patīkami dzirdēt mūsu pašu jaunākās paaudzes skandētās dziesmas un skatīt dejas, dzirdēt labo latviešu valodu, kas liecina, ka vēl arvien, ne tikai dzīva, bet darbiņa aug paaudze, kuŗa mums visiem jāatbalsta, arī tos, kas šo paaudzi sūta Latviešu skolā, un jo vairāk skolotājus, kas rūpējas un gādā, lai mums, vecajai paaudzei aizejot pēdējā iesaukšanā, paliktu jauna, gatava stāties aizgājēju vietā.

Skolas skolnieki bija gatavojuši dažādu zīmējumu rotātas programmas lapiņas.

Ieradās arī Ziemsvētku vecītis (Ģints Hūns) ar savu dāvanu maisu, no kuŗa katrs bērns un jauniešis saņēma savu svētku dāvanu.

Azaida galds bija klāts no apmeklētāju līdzatnēstiem groziņiem.

Skrastiņu Indulis

Steprānu ģimene: no kr. Aline, Elizabete, Emilija un Jānis

JĀNIS STEPRĀNS UZ ANGLIJU

2000. gada 6. decembrī džezists un saksofonists **Jānis Steprāns** Montrealas McGill universitātē nolasīja savu doktorālleciju par improvizāciju džeza mūzikas kompozīcijā un izpildījumā.

27. decembrī viņš devās uz Angliju, kur jau 2001. gada 3. janvārī uzsāka darbu savā specialitātē, t. i., džeza mūzikā vispārīgi un saksofona instrumentā Exeteras universitātē, Dievidrietumuanglijā.

Kontrakts ir uz 3 gadiem. Viņa tiešā darba vieta ir Trūro koledžā. Tā kā viņam tur būs jāievada šo mūzikas jomu nevien instrumentāli, bet arī administratīvi, darba būs daudz. Tāpat, Montrealu atstājot, bija jāpārdod māja un jānosūta iedzīve uz Angliju. Tagad viss ir paveikts un sākusies jauna dzīve. Viņa vecākiem nubūs daudz vientuļīgāk, sevišķi neredzot mazbērņus. Pirms aizbraukšanas visi kopā noklausījās Montrealas vīru koŗa Junda 25 gadu jubilejas koncertu, kur Jāņa balsi varēja saklausīt dažās solo taktīs.

Savos Montrealā pavadītajos gados Jānis Steprāns iesaistījās mūsu kultūras dzīvē dažādās pakāpēs - dziedāja Jundā, spēlēja dažādos sarīkojumos un baznīcas dievkalpojumos, piedalījās vairākos latviešu jaunatnes dziesmu svētkos, bija lektors Mūzikas nometnē Orfordā. Spēlēja īpašā ansambli, kas uzstājās dažādās vietās kanadiešu vidē. Viņa sniegums arvien izrādījās ieturēts un veiksmīgs. Tagad viņš savu māku un pieredzi ir aizvedis uz Eiropu, tuvāk Latvijai, kurā jau arī ir agrāk bijis. Par visu to jāsaaka sirsniģākais paldies.

Vēlam viņam vislabākos panākumus. Ceram, ka viņam tiks apstiprināts doktora grāds džezā. Un no Anglijas, ja varēs atlicināt laiku, viņš varēs laiku pa laikam apciemot arī Latviju, vai apciemot vecākus atpakaļ pie mums.

Mūsu zaudējums ir Anglijas ieguvums. □

I. S. un M. Š.

@@@@@

Novēloti esam ievērojuši negantu drukas velniņa nedarbu - pirmajās lappusēs, kas jau bija nodrukātas, apakšējā rindkopā 2001. gada vietā iespiests 2000. Pēc kļūdas atklāšanas tā ir izlabota lappusēs, kas drukātas pēc tam. Atvainojamies! Grozīt tomēr nekā nevaram, jo pārspiest nodrukāto nav prātīgi, nedz tas iespējams. Drukas velniņa nedarbi vienmēr parādās visneparastākās vietās un laikā. Ja nu esat pamanījuši kādu sevišķi lielu nedarbu, ziņojiet, lai varam to atsaukt nākamajā numurā. -Red.

PENSIONĀRI ZIEMSVĒTKU JŪTĪS

Montrealas ap 100 galviņu lielās pensionāru saimes Ziemsvētku sasiets notika 2000. g. 14. decembrī, šīs ziemas lielākā snieģputeņa laikā, kad Montrealas un apkārtnes ielas un ceļus klāja 25 cm bieza snieģa kārtā. Katru pusstundu radiofonā skanēja Kvebekas transporta departamenta bridinājumi par nedrošo ceļā doŗanos. Neskatoties uz visu to, Ziemsvētku sasiets tomēr notika, jo apvienības priekšnieks nebija atrunājams pārlīkt to uz labāku laiku. Kā par pārsteigumu, svētku saietā, ieskaitot čaklās saimnieces, piedalījās ap 50 drošsirdīgo, kuŗus ne putenis, ne bistamie ceļi nevarēja atturēt. Viena no čaklajām pensionāru saimniecēm - Marija Tūtere, kuŗas līģzdiņa atrodas, apm., 80 km attāļajā, skaistajā un kalnainajā Moren Haits (Morin Heights) apvidū, bija uzdrošinājusies mērit gaŗo un grūto ceļu viena savā auto mašīnā, kas parastās nepilnās stundas vietā paņēma vairāk par trim, lai tiktu tikai uz vienu pusi. Drošsirdība, pārgalvība vai šīni gadījumā ne visai attaisnojoŗa pienākuma apziņa doties uz centra saimnieces darbiem, izdzina viņu no siltās, ziemas snieģos klātās mājīģas, nezinot, vai mazie kalnainie, snieģa piepūstie lauku ceļi viņu novedīs līdz lielajam Laurecu kalnu autoceļam.

Svētku sarīkojumu atklāja pensionāru valdes priekšsēdis Voldemārs Paegle, apsveicot drošsirdīģos, kas bija ieraduŗies šajā Ziemsvētku saietā un nolasot dažas šim laikam piemērotas deklamācijas. Tam sekoja māc. R. Caines ieģūtīgais Ziemsvētku lielajam notikumam domātais svētbriģis ar stāstījumu par trim zvaigznēm. Tā bija viena no retajām reizēm, kad slikto ceļu dēļ pie pensionāriem nevarēja ierasties Ziemsvētku vecitis, jo viņam, laikam, trūka drosmes, kādas Marijai bija par daudz. Tā dāvanu izmaiņu uzņēmas pats valdes priekšsēdis, kā arī čaklāko un rosīģāko pensionāru saimes darbinieku apdāvināšanu, kas ir iegāģusies jau no pailģiem gadiem. Decembrī dzimuŗos ar skaistiem dzeju pantiņu lasījumiem apsveica un kartiņas izdalīģa biedrzīne Ilģa Strautiņa. Sekoģa ierastā vīna glāzes pacelŗšana un dziesma "Daudz baltu dieniņu..."

Maltītē bija cūkas cepetis, saldās maizītes, tortes, kafija un tēja. Laiks aizlidoģa nemanot, pārrunāģot aizvadīto un zilēģot nākamo gadu. Tad atkal daļai pensionāru saieta dalībniekiem bija jāmeklē lāģstas, lai izraktu snieģā ieputinātās mašīnas.

Nākamais saiets, jau Jaunajā gadā, kad, domāģams, būs pieeģams arī MLB Ziņotāja janvāģa numurs, notiks 18. janvārī, Latvieŗu centrā.

Indulis Skrastiņŗ

KATOĻU SAIMES EGLĪTĒ

Pēc gada pārtraukuma tieši Zvaigznes dienā, 6. janvārī, Notre Dame bazilikas sarīkojumu zālē, Sulpice ielā, atkal notika Montrealas katoļu draudzes Ziemsvētku eglīte. To vadīja K. Munčs. Ievadā pulcējušos, kuŗu vidū bija daudz luterāņu, uzrunāja draudzes franču izcelsmes priesteris, nesdams sveicienus no baznīcas un savas puses. Svētbrīdi vadīja māc. R. Caune.

Priekšnesumu daļā uzstājās Montrealas latviešu jauktais koris "Atbalss", diriģenta Andreja Vitols vadībā.

Diriģents Andrejs Vitols

Koris 21 koristu sastāvā (7 vīru un 14 sievu balsis), kuŗā bija vairākas jaunas sejas, to vidū kanadiešu mūziķe un vīru kuŗu diriģente Konstance Osborne, izteiksmīgi un skanīgi dziedāja 9 dziesmas. Sarīkojumu telpā ir teicama akustika, kas palīdz korīstiem sasniegt pilnīgāku sniegumu un izdziedāties un līdz ar to tie patiesi iepriecina klausītāju saimi. Turklāt diriģents A. Vitols spēj savus koristus vest uz debesu augstumiem, kas labi piedienas Ziemsvētku noskaņas koncertam.

Koncerta programmā plaša dažādība. Gan latviešu, gan cittautiešu darbi. Šoreiz uzmanību pievērsa R. Jermaņa Rāmi, rāmi Dieviņš brauca, A. Gūtmaņa Eņģeļus mēs redzējām un tradicionālā franču melodija. Pirmajā un pēdējā dziesmā piedalījās arī draudze.

Pieteicējam bija sava humora izjūta, kad viņš minēja, ka slavenais un pazīstamais koris esot tikko atgriezies no sava Indonēzijas un Korejas apciemojuma... Tas korīstiem nāca kā pārsteigums.

Atbalss koncertā

Bija arī bērnu priekšnesumi. Sara un Natalija dziedāja 2 Ziemsvētku dziesmas. Māra Vitola spēlēja klavieres un četrām meitenēm bija savas dziesmiņas. Visi šie priekšnesumi teicami iederējās eglītes programmā.

Ziemsvētku vecīša pienākumus veica Konstantīns Čaks. Šoreiz eglītē bija vairāk kā 20 bērnu, kas pats par

sevi apliecināja, cik nozīmīgi ir, ka tā ir nepieciešama un var dot daudz īpašas gaismas un siltuma.

Vēlāk dalībnieki našķojās pie pašu līdzpaņemtiem groziņiem, iegādājās loterejas un izlozes lozes. Dažiem ložu īpašniekiem laime uzsmaidīja vairākkārt, citiem nemaz.

Rikotāji bija parūpējušies arī par deju mūziku. Dejoja jauni, gan veci.

Šķiet, ka sekmīgais pasākums dos sparū citu gadu to atkal atkārtot, neskatoties uz to, ka rikotājiem tas nenācās viegli. Paldies, ka uzdrošinājaties! □

Š.

Photos by J. - J. Raudsepp

LATVIEŠU CENTRS ATZĪMĒ JAUNGADA ATNĀKŠANU

Jaungada sagaidīšana centrā bija paredzēta Vecgada vakarā, bet pamatīga sniegunība dēļ sarīkojums bija jāatsauc tāpat kā dievkalpojums ev.-lut. Trīsvienības draudzē, jo pilsētas ielas bija sniegunību pilnas un tajās novietot transporta līdzekļus nebija ko sapņot.

Latviešu centra vadība to bija pārcēlusi uz Jaungada dienu, kad Kamīna telpā pulcējās 20 centra idejas nesēji, lai patērzētu un uzdzertu viens otram laimes. Tas bija draudzīgs saiets, kuŗā bez valodām skanēja arī dziesmas.

Maltītē bija pašu dalībnieku līdzatnestie gardumi. □

Š.

DZIMTENES VĒSTULES STĀSTA

Kaut gan Ziemsvētki jau sen aiz kalniem un nosūtītie dāvanu saiņi Latvijā jau saņemti, dāvanas sadalītas, mūs aplido no tālā un mīļā dzimtenes krasta prieka un pateicības vēstules, kas arī stāsta par sūro dzīvi, sarūgtinājumiem un netaisnību, kāda šodien tur valda. Līdzī izjustam gandarījumam, ka ar montrealiešu atsaucību esam bijuši spējīgi iepriecināt savas tautas cietējus, sirdi iezogas žēlabas un skumjas par tiem, kas nespēj savām ģimenēm un sev sagādāt mazliet biežāku maizes rīcieni. Par tiem, kam trūkst naudas, lai samaksātu skolniekiem siltās pusdienas 5 dienas nedēļā un kam jādodas uz skolu tukšiem vēderiem. Par tiem, kas vēl līdz šim nav saņēmuši nevienas palīdzības saīnīti, kas zaudējuši savu dzīves draugu un kam no Ls 59, samaksājot par dzīvokli Ls 40, pāri paliek tikai Ls 19, ar kuŗiem jāiztiek visu mēnesi, nemaz nerunājot par medicīnu un citām vajadzībām. Ko stāsta šīs daudzās pateicības, prieka un asaru slacītās vēstules, ar redaktora piekrišanu, jūs varēsīt lasīt nākošajā - februāra Ziņotājā.

Šoreiz, noslēdzot DV Montrealas nodaļas svētku saiņu mantu sagādes un nosūtīšanas akciju, kuŗas sarakstā, sakarā ar ziedojumu nodošanu divām nodaļas valdes personām vienas vietā, bija ieviesusies sāpīga kļūda, izlaižot 7 atsaucīgu ziedotāju vārdus. Vēlamies to izlabot. Izlaistie vārdi: Jānis Verners \$ 225. Eizēns Reveliņš \$ 100, Edvins Skapsts \$ 100, Iraida Grāpēna un Augusts Reiss, katrs pa \$ 50, Visvaldis Golde \$ 35. Lūdzu piedošanu. Nākamreiz lūgšim ziedojumuss nodot tikai vienai personai.

Noslēdzot šā gada DV KV akciju, no kuŗas 60% mums jāpārsūta DV KV organizācijas mērķu sekmēšanai, līdz šim tajā ziedojuši: Kazimīrs un Venjamīna Dekšņi \$ 100, Voldemārs un Aina Paegles \$ 100, Alberts Caune \$ 50, Elmārs Bārdiņš \$ 25, Spidola Zariņa, Konstantīns Čaks, Arnolds Zariņš, Ojārs Rozentāls un I. Skrastiņš \$ 20.

Višiem atsaucīgiem ziedotājiem un DV nodaļas un organizācijas darba veicinātājiem valde izsaka sirsnīgu pateicību un novēl Jums visiem Dieva svētītu Jauno gadu.

Šķiet, ka ir taisnība parunai, ka Dieva svētītā cilvēka mūžā nekas nav parurams, bet dodams tālāk citiem. □

Skrastiņu Indulis

@@@@@@@

MONTREALAS LATVIEŠU BIEDRĪBA

rīko

MLB 53 GADU PASTĀVĒŠANAS

SVĒTKUS

2001. gada 27. janvārī, plkst. 16:00

Montrealas Latviešu Centra

Kamīna zālē,

3955 Provost ielā, Lašīnā

Programmā:

Īss atklāšanas akts

Apsveikumi

Siltas vakariņas

Priekšlasījums "Melngalvju nama atjaunošana" - papildināts ar video filmas izrādi - Viktors Karpenko

Viktors Karpenko ir Latvijas restaurācijas biedrības padomes loceklis. Melngalvju nama rekonstrukcijā darbojies 1998./9. gadā. Veicis dekoratīvā gleznojuma restaurāciju Lielā zālē, mazajā zālē un vēsturiskos kabinetos.

Ieeja: pret labprātīgiem ziedojumiem.

Vakariņas: \$ 15.- no personas

Iepriekšēja pieteikšanās:

Anitas Porietes-Bedard, t. 697-6624

Roberta Klaišes, t. 422-0562

Mārtiņa Štauvera, t. 457-9832

Aicinām piedalīties kuplā skaitā!

Uz redzēšanos MLB gada svētkos! Dalīsimies pārrunās par biedrības gaitām!

Ielūdz

Valde

Ziemsvētkos un Jaungadā

vēl sveicina

DINDZĀNI,

Zinaīda un Jānis, Hamiltonā

Ļoti atvainojamies Dindzānu ģimenei, ka viņu kopējais apsveikums nebija ievietots sarakstā decembra numurā un ka varam to lasītāju saimei nodot tikai ar šo novēlošanos.

Lai arī lūdzam kopējā sveicina dalībniekus nokārtot savu ziedojumu, nosūtot to MLB kasierei Anitai Porietei-Bedard.

Viņa arī sūtāmi visi pārējie maksājumi, kā MLB biedru maksas, LNAK dalībnieku maksas, MLB Ziņotāja abonementu maksas un ziedojumi. Lūdzam izmantot 27. lapuses lejas daļā ievietoto formu.

Pie reizes sirsnīgi pateicamies tiem lasītājiem, kas nokārtojuši izstāvošās un abonementa maksas par 2001. gadu. Jūsu līdzekļi ir vajadzīgi, lai izdevums varētu iznākt. It sevišķi lūdzam tos, kas kaut kādu iemeslu dēļ savus maksājumus nav izdarījuši ilgāku laiku, tos nokārtot ar atbildes pastu.

Ja nu tiešām nevēlaties MLB Ziņotāju saņemt, lūdzam to paziņot, jo nekādā ziņā nevēlamies Jūs apgrūtināt. Un ja Jūs varat ieteikt jaunu abonementu, arī būsim pateicīgi. Varbūt vēlaties to dāvināt paziņām vai tuviniekiem Latvijā? Dariet to, jo tur mūsu izdevums ir iecienīts un daudz lasīts.

BIEDRĪBAS JUBILEJA

Montrealas Latviešu biedrību 1948. gada 4. janvārī nodibināja iniciatoru grupa, kas toreiz centās sagaidīt katru jauniebraucēju latvieti Kanadā un iespēju robežās palīdzēt pirmajās gaitās šajā lielpilsētā. To vidū īpaši izceļas biedrības goda biedrs **Kārlis Lazdiņš**. Savā laikā MLB ir bijis daudz biedru, tagad to skaits ievērojami samazinājies. MLB ir otra vecākā latviešu organizācija, kas Kanadā dibināta pēc II pasaules kara un šobrīd vēl pastāv. Pirmā bija Edmontonas latviešu biedrība IMANTA, kas, tāpat kā MLB, vēl arvien ir ļoti aktīva šajā Albertas provinces pilsētā.

Biedrībai ir bijuši savi bagātie un savi liesie gadi. Tā arvien ir bijusi Montrealas latviešu sabiedrības neatņemama daļa. Tā veidota pēc Rīgas latviešu biedrības parauga. Ar pēdējo MLB tagad ir cieši sakari, jo MLB patreizējais priekšnieks M. Štauvers ir arī RLB Pasaules latviešu biedrību sadarbības komisijas priekšsēdis. Šī komisija laikā no 10.-12. augustam, Rīgas 800 gadu dibināšanas svētku ietvaros, rīko 3. Latviešu biedrību konferenci ar plašu dienas kārtību RLB telpās (Par programmu ziņojām iepriekšējā MLB Ziņotāja numurā).

Šobrīd biedrība ļoti izjūt darbinieku trūkumu. Tādēļ tā būs pateicīga par katru atbalstu, ko tā turpmākajos mēnešos saņems. Ceram, ka Jūs šim aicinājumam atsauksities ar atvērtu sirdi.

Biedrības lielākais pasākums visus šos gadus ir bijis tās izdevums MLB Ziņotājs, kas ir kalpojies ne tikai Montrealas latviešu sabiedrībai, bet tagad arī latviešiem pasaulē un Latvijā. Izdevums arvien paudis brīvu domu un devis izteikšanās iespēju dažādu uzskatu domu paudējiem. Lasītāji šo devumu līdz šim ir atbalstījuši ar savu artavu un turpinot to abonēt. Arī līdzstrādnieku nav trūcis un tie nāk no visām debesu pusēm.

Saslēdzoties rokās, vēlēsim MLB pastāvēt vēl daudzus gadus, atbalstīsim tās darbu un pieliksim savu roku tās mērķu sekmešanā. □

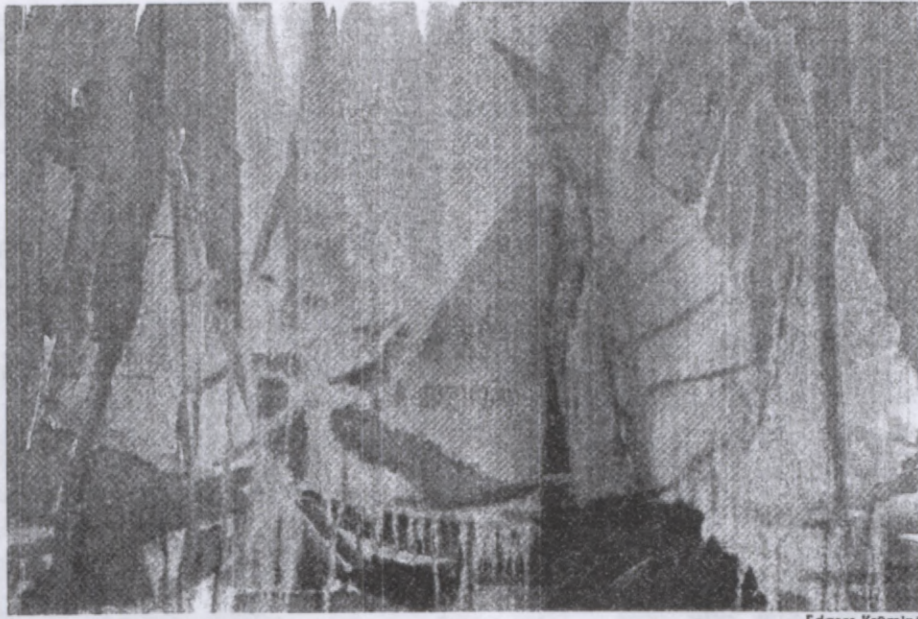
LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA

LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBAS PAKALPOJUMU LIKMES PAR TIEŠU NAUDAS PĀRSŪTĪŠANU UZ UNIBANKU LATVIJĀ:

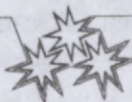
ASV/KANADAS	ASV/KANADAS
\$100 - 500	\$8.00/ 10.00
\$501 - 10,000	\$16.00/ 20.00
\$10,001+	\$40.00/ 50.00

Pārsūtījumā adresētā persona var naudu saņemt Unibankas filiālēs visos Latvijas rajonos. Sūtītājam pašam ir jāpaziņo saņēmējam par naudas izsūtīšanu.

Informācija - lūdzu zvaniem (416) 922-2551, jeb rakstiet Latvian Credit Union, 491 College Street, Toronto, ON M6G 1A5
Kreditsabiedrības birojs slēgts pirmsdienās

Edgars Krūmiņš

18. NOVEMBĀ SVĒTKU MĀKSLAS IZSTĀDE

LNAK Kultūras nozare atsākusi jaunas mākslas kolekcijas veidošanu, kuŗas darbus saglabās Kanadas latviešu vērtību klāstā. Pirmā sēkla šajā kolekcijā ir Toronto rikoto 2000. gada Latvijas valsts svētku ietvaros notikušās izstādes žūrētais un autora Edgara Krūmiņa dāvinātais darbs Pirms vēja, kas rotāja izstādes programmas vāku.

LITERĀTŪRAS LAPA

JAUTĀJUMS

Ar vienu domu dzīvoju:
Ar tevi esmu, Latvija,
Ar tevi ritmā sirds man pukst.
 Kā godāt tevi, Latvija,
 Es visur guvis mācību.

Tā man no agras bērnības
Ar mātes mīlu dēstīta,
Ar tēva darbu rādīta,
Ar saules stariem sildīta,
Ar vēja elpu glāstīta,
Ar strauta čalām stāstīta,
Ar bērza šalkām aijāta,
Ar strazda dziesmu skaidrota,
Ar pļavas ziediem gleznota,
Ar druvas vārpām briedēta.

Man tikai viens ir jautājums:
 Kā sargāt tevi, Latvija,
 Kā palikt ar tevi, Latvija?

Un atbilde ciņu atbalsī skan
No mūsu sirmās pagātnes.
To lasu senkapu grāmatā,
To vēroju pilskalnu cēlumos.
No zobenu rūsas aug mūsu spēks,
Vieds padoms tautas dziesmās slēpts.
 Sūrst nemiers no paaudžu gājuma
 Ar gadsimtu naidu pret verdzību,
 Ar ilgām, kas veda uz brīvību.
 Mans laiks ausa zeltīts, tad pārvērtās baigs,
 Bet rūdīja ciņa un mantotā spīts.
Nu Latvija ceļas kā teiksmaina pils,
Un tautu aicina apvārsnis zils,
Bet lai mūs no maldiem glābj jautājums:
 Kā sargāt tevi, Latvija,
 Kā palikt ar tevi, Latvija,
 Kā godāt tevi, Latvija?

Arturs Edgars Kubulnieks,
Alūksnē, Latvijā

PALDIES!

Ir jauki dzīvot šodien, rīt,
Ja zini, kaut kur draugi mīt, -
Kas daudzus gadus čakli strādā
Un bāriem palīdzību gādā.

Tie gādā, simtiem paku taisa,
Liek Ziemassvētku veču maisā.
Lai Tēvzemē, kur grūti klājas,
Šad tad prieki ienāk mājās.

Jo ir vēl tādi, kam trūkst lati,
Kuŗiem bieži skumji skati, -
Redzot rausējus kā dzīvo,
Kuŗi dien'un nakti dziro.

Paldies, jums draugi, tālā malā,
Ar mošķiem ciņa vēl nav galā.
Lai Dieva svētība ar jums
Par sagāto prieku mums!

2000. 24. 11

Rihards Kalniņš

+ + + + +

ZVANA SKAŅAS

Torņa zvans baznīcas kalnā
Uz eņģeļu spārniem skaņas aiznes.
Tās aicina mani, tās aicina tevi,
Atbrīvojot dvēseli, mieru lai rodam.

Dej sniegputenis savu vētras deju,
Vairs nespīd mēness, nemirdz zvaigznes.
Slid ragavas caur sila biezokni,
Aiz sevis mēmas sliedes atstāj.

Bet ragavās ar baiļu pilnām acīm
Sēž meitene un raugās tālumā.
Bez skaļiem vārdiem, mīļi lūdzot,
Skrien bērīt's sīkiem riksīšiem,

Jo torņa zvans mūs aicinā.

Maiga Apse

SABIEDRISKĀS DZĪVES LAIKRĀDIS

Biežāk lietoto telpu adreses: Sv. Jāņa igauņu baznīca, kur notiek dievkalpojumi, 4345 Marcil ielā.
Ev.-lut. Trisvienības draudzes nams - 3438 Rosedale Avenue, tālrunis 489-3224; fakss 514-489-0400
Montrealas latviešu sabiedriskais centrs - 3955 Provost ielā, Lašīnā, tālrunis 634-4082

21. janvāri, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latv. ev.-lut. Trisvienības draudzes **kārtējais dievkalpojums**.
21. janvāri, plkst. 10:30, Notre Dame bazilikas Sv. Jēzus Sirds kapličā, 426 Sulpice ielā, Montrealas latviešu katoļu draudzes **kārtējais dievkalpojums**.
25. janvāri, plkst. 13:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības **video filmas izrāde**. Izrādis Latvijā uzņemto un labi recenzēto filmu **Baigā vasara**.
27. janvāri, plkst. 16:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu biedrības **53 gadu pastāvēšanas svētku sarīkojums**. Skatiet īpašu paziņojumu **25. lpp!**
28. janvāri, plkst. 10:00, draudzes namā, Otrā apmācību stunda par Svēto Vakarēdienu bērniem un vecākiem ev.-lut. Trisvienības draudzē.
plkst. 11:00, draudzes namā, ev.-lut. Trisvienības draudzes **dievkalpojums**.
pēc tam, draudzes namā, ev.-lut. Trisvienības draudzes **Ziemas prieki**.

7. februāri, plkst. 16:30, Latviešu centrā, A/S "Bebri" **kārtējā sanāksme**.
11. februāri, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latv. ev.-lut. Trisvienības draudzes **kārtējais dievkalpojums**.
15. februāri, plkst. 13:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības **kārtējā sanāksme**.
18. februāri, plkst. 10:30, Notre Dame bazilikas Jēzus Sv. Sirds kapličā, 426 Sulpice ielā, Montrealas latviešu katoļu draudzes **kārtējais dievkalpojums**.
18. februāri, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latv. ev.-lut. Trisvienības draudzes **kārtējais dievkalpojums**.
24. februāri, plkst. 14:00, Latviešu centrā, DV Montrealas nodaļas **gada sapulce**. Sapulce būs tiesīga plkst. 14:30 pie jeb kuŗa ieraduŗos biedru skaita.
25. februāri, plkst. 11:00, Draudzes namā, latvieŗu ev.-lut. Trisvienības draudzes **pilnsapulce**.

4. martā, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latv. ev.-lut. Trisvienības draudzes **darbinieku amatā ievēšanas dievkalpojums ar dievgaldu**.
7. martā, plkst. 16:30, Latvieŗu centrā, A/S "Bebri" **kārtējā sanāksme**.
8. martā, plkst. 13:00, Latvieŗu centrā, pensionāru apv. un DV Montrealas nod. **plkv. O. Kalpaka atcere**
18. martā, plkst. 10:30, Notre Dame bazilikas Jēzus Sv. Sirds kapličā, 426 Sulpice ielā, Montrealas latvieŗu katoļu draudzes **kārtējais dievkalpojums**.
18. martā, plkst. 13:30, igauņu Sv. Jāņa baznīcā, latv. ev.-lut. Trisvienības draudzes **kārtējais dievkalpojums**.
22. martā, plkst. 13:00, Latvieŗu centrā, Mont. latv. pens. apv. **kārtējais saiets un pilnsapulce**.
25. martā, plkst. 13:30, igauņu Sv. Jāņa baznīcā, latv. ev.-lut. Trisvienības draudzes **kārtējais dievkalpojums**.

MLB Z 2001 I 775

Vērŗam Jūsu uzmanību uz faktu, ka nevaram garantēt absolūtu SABIEDRISKĀS DZĪVES LAIKRĀŗA pareizību. Neskaidrību gadījumos aicinām sazināties ar pasākumu organizētājiem. Pavaicājiem!

ŗo MLB Ziņotāja numuru izdalām lasītājiem uz rokas 18. janvāri, pensionāros, un 21. janvāŗa dievkalpojumā. Pārejos eksemplārus nododam Kanadas pastā 19. janvāri.

Pateicamies visiem lasītājiem, kas piedalījās kopējā Ziemsvētku un Jaungada sveicienā, tāpat arī visiem, kas ziedojuŗi savu artavu izdevuma izdoŗanas izdevumu segŗanas vajadzībām. Laiŗni lūdzam tos, kas vēl nav iesūtījuŗi savu ziedojumu **kopējam sveicienam**, to darīt ar atbildes pastu. Gaidām Jūsu komentārus, ieteikumus un materiālus iespējamai publicēŗanai.

MLB ZIŅOTĀJA administrātorēi un MLB kasiereĩ A. Porietēi-Bedard, 113 Highgate Ave., Pointe Claire, Que,
Canada H9R 2X5, ☎514-697-6624

Ar ŗo nosūtu MLB Ziņotāja abonementa samaksu par _____ gadu/iem (\$ 35.00 vai \$ 30.00)	\$ _____
Gaisa pasta piemaksu (ASV \$ 6.-, citos kontinentos \$ 20.-).....	\$ _____
Ziedoju tehnisko izdevumu segŗanai	\$ _____
Ziedoju spiestuves uzlaboŗanai, maŗinu remontiem.....	\$ _____
Dāvinu MLB Ziņotāju.....	\$ _____
LNAK dalības maksu (maksājot caur MLB \$ 10.-; pensionāriem \$ 5.00).....	\$ _____
MLB biedru maksu par 2000./2001. darbības gadu (\$ 15.-)	\$ _____
Ziedojumu Montrealas latvieŗu biedrĩbai	\$ _____
Ziedojums Kopējam svētku sveicienam	\$ _____
ŗeki rakstāmi uz Montreal Latvian Society vārda	Kopā \$ _____

(Maksātāja vārds, uzvārds, adrese, pasta kōda, tālruŗa numurs) (paraksts)

**Goliger's
Travel**
SINCE 1955

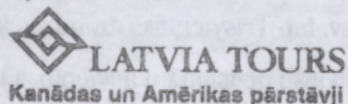
Kravis Travel Services Ltd.

- Ceļojumi uz Latviju
vīzas, lidojumi,
auto īre un viesnīcas

*Ari ceļojumi uz citām eksotiskām
salām un kontinentiem*

Jūsu pārstāvis Jānis Kravis
(416) 322-7414

191 Eglinton Avenue East, Suite 308
Toronto, Ontario M4P 1K1
Fax: (416) 322-7315

1-800-268-7442

Tagad Rīgā!

**Hotel
MĀRA**

Kalneciema ielā 186, Rīga, Latvija LV-1046

Telefons: 011 371 7901316
Fakss: 011 371 7901315

- * 24 modernas istabas
- * Restorāns un bārs
- * Konferenču telpas
- * Lidostas busiņš

Rezervācijas Kanādā:
613/521-7100 (telefons, vai fakss)

epasts: mara@mailbox.riga.lv
timekli:

www.bestwestern.com/thisco/bw/91301/91301_b.html

COLLINS CLARKE
MACGILLIVRAY
WHITE

Funeral Directors

• 5610 Sherbrooke St. W.,
Montreal — Business Office
514 - 483-1870

FLOWERS
by
Caryanna

Laipni lūdzam visus sarīkojumu rīkotājus - draudzes un organizācijas iesniegt ziņas Sabiedriskās dzīves LAIKRĀDIM rakstiski. Tāpat arī visus paziņojumu un pateicību tekstus. Lūdzam rakstīt uz pilnas loksnes. Ja Jums ir iespējams paziņojumu tekstu sagatavot iespēšanas kārtībā, būsim par to pateicīgi. Lūdzam šādus tekstus nesalocīt, jo locījums varētu tos sabojāt. Rakstos lūdzam ievērot dubultrindu atstarpi.

MLB ZIŅOTĀJS / ISSN 0227-2433

FAKSA NUMURS 514-457-3496

IZDEVĒJA: Montrealas Latviešu Biedrība, 291 Lorraine Drive, Baie d'Urfe, Quebec, Canada H9X 2R2, ☎ 514-457-9832
REDAKTORS: Mārtiņš Štaubers, 291 Lorraine Drive, Baie d'Urfe, Quebec, Canada H9X 2R2, ☎ 514-457-9832, fakss 514-457-3496
ADMINISTRĀTORE: Anita Poriete-Bedārd, 113 Highgate Avenue, Pointe Claire, Quebec, Canada H9R 2X5
EKSPEDĪCIJA: Velta Ozols. DARBINIEKI: Elmārs Bārdiņš, Konstantīns Čaks, Valdis Ozols, Aina Paegle, Voldemārs Paegle, Nora Saletes, Kārlis Timermanis, Vilma Ulmane un daudzi citi.

MLB ZIŅOTĀJA ABONEMENTA MAKSA: \$ 35.00 gadā, MLB biedriem, pensionāriem un kaŗa invalīdiem - \$ 30.00 gadā, gaisa pasta piemaksa uz ASV - \$ 6.00, uz citiem kontinentiem \$ 20.00 gadā; atsevišķas burtņicas maksa - pret \$ 3.00 ziedojumu. PAZIŅOJUMU LAPPUŠU SLEJU MAKSAS: mazākais paziņojums \$ 20.00, 1/4 lpp. - \$ 30.00, 1/3 lpp. - \$ 35.00, 1/2 lpp. - \$ 40.00 pilna lpp. - \$ 65.00; paziņojumu sagatavošanas izdevumi - \$ 20.00; Čeki rakstāmi uz MONTREAL LATVIAN SOCIETY vārda.

MLB ZIŅOTĀJS iznāk ik mēneša sākumā. Vasaras mēnešos vai neparedzētos gadījumos iespējams dubultnumurs. Materiāli tekošajam numuram iesūtāmi vai nododami redakcijā līdz ik mēneša 15. datumam. Par izdevumā publicēto rakstu saturu atbild to autori. Redakcija var rakstus īsināt. Raksti un vispārējas ziņas nepauz ne MLB valdes, nedz redakcijas, nedz tās darbinieku ieskatus iztirzātos jautājumos. Rakstu autoriem jāuzdod vārds un uzvārds, pilna adrese, telefona numurs un jāparakstās. Redakcija iesūtītosmateriālus neuzglabā un nesūta atpakaļ. Anonīmus rakstus neievēro.

MONTREAL LATVIAN SOCIETY
ASSOCIATION LETTONE DE MONTREAL

JANUARY 2001 JANVIER

MONTHLY BULLETIN MLB ZIŅOTĀJS
BULLETIN MENSUEL MLB ZIŅOTĀJS

Envoyé par la Association Lettone de Montréal; Sent by Montreal Latvian Society, 291 Lorraine Dr., Baie d'Urfe, Qué, Canada H9X 2R2, ☎514-457-9832